

POLSKI
KOMITET OLIMPIJSKI

BIULETYN INFORMACYJNY

Z DZIAŁALNOŚCI MKOL i PKOL
Z PRAC KOMISJI PKOL
PRZEGLĄD ZAGRANICZNEJ PRASY SPORTOWEJ

Nr 11/60

P O L S K I   K O M I T E T   O L I M P I J S K I

B I U L E T Y N   I N F O R M A C Y J N Y

Nr 11/60 25 sierpień 1960 r.

T r e ś ć :

I. Z DZIAŁALNOŚCI MKOL I PKOL

Reprezentacja Polski na XVII Igrzyska Olimpijskie Rzym 25.VIII. - 11.IX.1960 r.

Start naszej ekipy na XVII Igrzyskach Olimpijskich ósmy w historii ruchu olimpijskiego w Polsce będzie generalnym sprawdzianem metod, form pracy w polskim sporcie i generalnym egzaminem naszej czołówki. Punktem wyjściowym przygotowań olimpijskich do Rzymu stała się analiza metod i form pracy w okresie przygotowań do Melbourne w konfrontacji z osiągniętymi na tych igrzyskach wynikami.

W ostatnim czteroleciu Polski Komitet Olimpijski wykorzystując poprzednie doświadczenia, rozszerzył swoją działalność na wszystkie dyscypliny sportu, wchodzące w skład programu olimpijskiego. Opracowany na początku roku 1957 perspektywiczny plan przygotowań olimpijskich, zachowując jednolitość organizacyjną działania we współpracy z Polskimi Związkami Sportowymi, uwzględniał specyfikę poszczególnych dyscyplin sportu i przystosowywał do niej metody i formy pracy.

Duże znaczenie dla propagandy olimpizmu, dla rozwoju sportu polskiego miała wprowadzona od roku 1956 dla młodzieży akcja zdobywania kółek olimpijskich, pomyślana jako długofalowa praca szkoleniowa z młodzieżą.

Sprawdzianami etapowym i skuteczności wszystkich tych zasad działania w przygotowaniach olimpijskich były liczne zawody, starty czołówki, kadry olimpijskiej w Mistrzostwach Świata, Europy, spotkaniach międzypaństwowych i międzynarodowych, przewidziane w każdym roku szkoleniowym. Sprawdziany te, ogólnie biorąc wypadły korzystnie, przynosząc sportowi polskiemu szereg cennych sukcesów ugruntowujących jego dobrą pozycję na arenie międzynarodowej.

W czerwcu i lipcu br. okres sprawdzianów został zakończony i kadra olimpijska w spokojnej atmosferze przygotowywała się do czekającego ją startu olimpijskiego.

W czerwcu br. Plenum Polskiego Komitetu Olimpijskiego zatwierdziło udział w Igrzyskach 14 następujących dyscyplin sportu:

1/ B o k s
2/ Gimnastyka
3/ Hokej na Trawie
4/ Kajakarstwo
5/ Jeździectwo
6/ Kolarstwo
7/ Lekkoatletyka
8/ Piłka nożna

9/ Pływanie
10/ Podnoszenie Ciężarów
11/ Strzelectwo
12/ Szermierka
13/ Wioślarstwo
14/ Zapasy - styl wolny i klasyczny.

Plenum upoważniło Prezydium PKOl do rozpatrzenia ewentualnej możliwości startu na Igrzyskach pozostałych dyscyplin sportu, wchodzących również w skład programu olimpijskiego, a nie zatwierdzonych na Plenum.

Były to:

Piłka Koszykowa
Pięciobój Nowoczesny
Żeglarstwo.

Na posiedzeniu Prezydium PKOl w dniu 20 lipca nie zatwierdzono z wymienionych dyscyplin sportu tylko żeglarstwa.

W eliminacjach przedolimpijskich, kwalifikujących dyscypliny sportu do udziału w igrzyskach odpadła w turnieju piłka wodna. Zespół nasz przegrał spotkania w eliminacyjnym turnieju w Budapeszcie i nie zakwalifikował się do olimpijskiego startu.

W czerwcu i lipcu br. Komisja Sportowa PKOl obradowała wspólnie z "Trójkami olimpijskimi" dokonując analizy ostatniego okresu przygotowań olimpijskich i zgodnie z kryteriami, zatwierdzonymi przez Plenum PKOl kwalifikowała do udziału w Igrzyskach olimpijskich odpowiednie zespoły i zawodników w sportach indywidualnych. Obrady toczyły się zgodnie z uprzednio przyjętym planem pracy Komisji Sportowej i miały na celu zamknięcie okresu szkoleniowego - poświęconego na przygotowania do startu w XVII Igrzyskach Olimpijskich. Na posiedzeniach tych omawiano bardzo szczegółowo wszystkie dyscypliny sportu współpracujące z Polskim Komitetem Olimpijskim. Materiały opracowane przez Komisję Sportową PKOl na podstawie tych posiedzeń oraz na podstawie dokumentów dostarczonych przez zainteresowane Związki Sportowe przedłożono Prezydium Polskiego Komitetu Olimpijskiego na posiedzeniu w dniu 20 lipca 1960 roku, które zatwierdziło zasadniczy skład reprezentacji Polski na wyjazd na Igrzyska.

Zasady kwalifikowania dyscyplin sportu

Czerwcowe Plenum Polskiego Komitetu Olimpijskiego zatwierdziło następujące założenia typowania dyscyplin sportu do udziału w Igrzyskach Olimpijskich.

1/ Podzielono sporty olimpijskie, przygotowujące się do Igrzysk na dwie grupy:

Grupa I - dyscypliny i konkurencje, posiadające realne możliwości na zajęcie miejsc finałowych i medalowych.

Grupa II - Pozostałe dyscypliny i konkurencje, figurujące w programie I.O. i objęte programem przygotowań.

2/ Kwalifikowano do udziału w Igrzyskach wszystkie dyscypliny grupy I.

3/ Kwalifikowano do udziału w Igrzyskach dyscypliny i konkurencje grupy II, biorąc pod uwagę następujące warunki:

a/ reprezentowanie dobrego, międzynarodowego poziomu sportowego w swojej dyscyplinie i konkurencji,

b/ rozszerzający się zasięg działania i możliwości dalszego rozwoju ilościowego i jakościowego danej dyscypliny sportu,

c/ dodatni wpływ startu olimpijskiego na dalszy rozwój organizacyjny i szkoleniowy.

W tym rozważaniu brano pod uwagę przede wszystkim ocenę sportową, co oczywiście musiało być związane z uwzględnianiem spraw finansowych mających także wpływ na podejmowanie ostatecznej decyzji. Przy wątpliwej wartości sportowej dyscypliny sportu, sprawy finansowe były ważkim argumentem. Przyjęcie tego trzeciego kryterium było konieczne chociażby z tego względu, że Komisja Sportowa PKOl i Sekretariat PKOl nie posiadał z przyczyn od siebie niezależnych całkowicie dokładnego rozeznania w pewnych dyscyplinach sportu jak na przykład w koszykówce, pięcioboju nowoczesnym, jeździectwie i innych.

Ocena poziomu sportowego poszczególnych dyscyplin sportu opierała się na wynikach sportowych w latach 1957-59, przebiegu pracy szkoleniowej w roku 1960 i wynikach sportowych bież.sezonu. Należy tu więc przyjąć stosunkową łatwość oceny w sportach indywidualnych wymiernych, przy większej trudności w sportach indywidualnych niewymiernych i w dyscyplinach zespołowych. Na powierzchowność oceny aktualnego poziomu sportowego pewnych dyscyplin sportu, jak w jeździectwie i gimnastyce wpłynął również brak dostatecznej ilości zaplanowanych kontaktów międzynarodowych, odwoływanych w ostatniej chwili przez kontrahentów zagranicznych. W sumie jednak ocena przeprowadzana była możliwie wnikliwie i wszechstronnie z uwzględnieniem aktualnej sytuacji międzynarodowej. Na podstawie tych ocen Sekretariat wspólnie z Komisją Sportową przedstawił następujący projekt składu polskiej reprezentacji na XVII Igrzyska Olimpijskie, zatwierdzony przez Prezydium Polskiego Komitetu Olimpijskiego z udziałem kierownictwa Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w dniu 20 lipca 1960 roku na specjalnym posiedzeniu Prezydium PKOl.

I M I E N N Y   S K Ł A D   R E P R E Z E N T A C J I

Imienny skład kierownictwa ogólnego

Włodzimierz Reczek - Przew. PKOl - szef ogólny ekipy
Tomasz Lempart - kierownik organizacyjny i szef misji
Leszek Bednarski
Antoni Miller - członkowie kierownictwa
dr Zdzisław Zajączkowski - lekarz naczelny
prof. Biliński Bronisław - atacheé olimpijski - /RZYM/
Janusz Piewcewicz - asystent attacheé olimpijskiego.

Składy poszczególnych ekip dyscyplin sportu

B o k s 25.8. - 5.IX. - Palazzo dello Sport.

1. Mrozowski Hieronim - kierownik ekipy
2. Cendrowski Stanisław - trener sekundant
3. Stamm Feliks - " "

4.	Kukier Henryk	1.1.1930	Avia Świdnik	waga musza
5.	Bendig Brunon	6.10.1938	Zawisza Bydgoszcz	" kogucia
6.	Adamski Jerzy	14.3.1937	Astoria Bydgoszcz	" piórkowa
7.	Paździor Kazimierz	4.3.1935	Broń Radom	" lekka
8.	Kasprzyk Marian	22.9.1939	BBTS Bielsko	" lekkopółśrednia
9.	Drogosz Leszek	6.1.1933	Błękitni Kielce	" półśrednia
10.	Dampc Henryk	12.4.1935	GKS Wybrzeże	" lekkośrednia
11.	Walasek Zenon	15.7.1936	Gwardia Warszawa	" średnia
12.	Pietrzykowski Zbigniew	4.10.1934	BBTS Bielsko	" półciężka
13.	Jędrzejewski Władysław	23.4.1935	ŁTS Łabędy	" ciężka

Boks polski posiada dobrą pozycję międzynarodową, wykazaną na kolejnych mistrzostwach Europy w 1957 i 1959 roku, w spotkaniach międzynarodowych i innych imprezach. Mimo, że w ostatnim roku ilość spotkań /od czasu Mistrzostw Europy/ nie była w pełni wystarczająca, można na podstawie obserwacji szkolenia, w oparciu o wyniki mistrzostw kraju, na wynikach innych turniejów pozytywnie ocenić poziom polskiego pięściarstwa przed olimpijskim występem. Boks kwalifikowano do udziału w olimpiadzie na podstawie I kryterium. Pięściarze polscy mają szanse uplasowa-

nia się nawet na medalowych miejscach w olimpijskim turnieju w Palazzo dello Sport.

G i m n a s t y k a 5-10.IX. Terme di Caracalla

1. Kosman Edmund - kierownika
2. Radojewski Bernard - trener drużyny kobiet
3. Lewicki Jerzy - trener drużyny mężczyzn
4. Rakoczy Helena - trener drużyny kobiet

5. Kot Natalia	29.6.1938	Górnik Michałkowice
6. Stachow Danuta	22.8.1934	Wawel Kraków
7. Niedurny Gizela	31.1.1939	Pogoń Nowy Bytom
8. Eustachewicz Barbara	5.11.1938	Gwardia Katowice
9. Mądry Eryka	18.1.1940	Pogoń Nowy Bytom
10. Dziuba Brygida	11.2.1939	Pogoń Nowy Bytom
11. Jokiel Jerzy	17.7.1936	Pogoń Nowy Bytom
12. Rokosa Aleksander	17.7.1936	Górnik Zabrze
13. Konopka Andrzej	1.9.1934	Legia Warszawa
14. Hawełek Ernest	28.11.1935	Górnik Radlin
15. Kucharczyk Alfred	2.11.1937	Sparta Katowice
16. Rajnisz Józef	3.3.1932	Górnik Zabrze
rezerwa		
1. Franke Renata	27.4.1936	Górnik Zabrze
2. Tomala Jerzy	5.12.1930	Górnik Zabrze

Ekipie towarzyszy akompaniator Z. Śmietański.

Na podstawie wyników uzyskanych na Mistrzostwach Świata, Europy i zawodach międzypaństwowych w okresie 1957-60 gimnastyka męska i żeńska mogła być zakwalifikowaną do I.O. na podstawie kryterium I i II grupy. Drużyna żeńska będzie walczyć w Rzymie o miejsca 5 - 7 z ewentualną możliwością uplasowania się nawet na 4 miejscu. Drużyna męska może zająć na Igrzyskach miejsca 6 - 8. W punktacji indywidualnej szanse znalezienia się w finale na poszczególnych przyrządach mają: Kotówna i Jokiel.

H o k e j n a T r a w i e Stadio dei Marmi i Velodromo Olimpico 26.VIII.-9.IX.

1. Kurowski Zenon - kierownik ekipy
2. Paczkowski Sobiesław - trener

3.	Wojdylak Zdzisław	3.10.1929	Grunwald Poznań
4.	Górny Jan	17.1.1933	Warta Poznań
5.	Kubiak Czesław	25.3.1932	Grunwald Poznań
6.	Śmigielski Władysław	23.6.1937	" "
7.	Marzeo Ryszard	26.12.1931	" "
8.	Maciaszczyk Narcyz	19.7.1929	" "
9.	Flynik Alfons	16.11.1926	Sparta Gniezno
10.	Flynik Henryk	20.1.1928	" "
11.	Flynik Jan	9.10.1932	" "
12.	Wiśniewski Leon	29.3.1937	Grunwald Poznań
13.	Ptak Andrzej	13.10.1938	Warta Poznań
14.	Dąbrowski Kazimierz	14.2.1936	Sparta Gniezno
15.	Ziaja Witold	16.11.1940	Siemianowiczanka
16.	Micał Roman	13.1.1939	AZS Katowice
17.	Siankiewicz Jerzy	17.10.1930	Warta Poznań
18.	Różański Włodzimierz	7.6.1938	Grunwald Poznań

Drużyna hokejowa w ostatnich dwóch latach uzyskała następujące wyniki, kwalifikujące ją do czołówki światowej:
Oto rezultaty rozegranych spotkań:

w 1959 roku

Polska - Francja 2:0
Polska - Austria 2:0
Polska - Hiszpania 1:1
Polska - Anglia 1:1
Polska - Egipt 4:1

w 1960 roku

Polska - Anglia 1:2
Polska - Belgia 2:0

Anglia i Belgia stanowią /ścisłą/ czołówkę światową. Anglia zajęła w turnieju olimpijskim w Melbourne 4 miejsce, Belgia w roku ubiegłym była b. wysoko klasyfikowana na arenie międzynarodowej. Wyniki uzyskane z tymi zespołami w roku bieżącym na obcym terenie świadczą o wysokiej pozycji naszego zespołu. Wyniki na Igrzyskach będą zależne od wylosowania grup rozgrywkowych. Przy szczęśliwym losowaniu drużyna nasza może nawet dojść do 1/2 finału.

J e ź d z i e c t w o — 5-11.IX. Pratoni del Vivaro, Piazza di Siena, Stadio Olimpico

1. Mossakowski Jan - kierownik i trener

2. Babirecki Marian 18.1.1933 Ośrodek Jeździecki Poznań koń "Wolt" i "Mitrydat"

3. Kobyliński Andrzej 5.12.1931 Ośrodek Jeździecki Poznań koń "Wolbórz" i "Klarys"

4.	Roszczynialski Marek	5.12.1917	LZS Łobez	koń "Gafme" i "Fis"
5.	Orłoś Andrzej	16.2.1934	LZS Kwidzyń	koń "Krokosz" i "Wizma"

Drużyna nasza startuje we Wszechstronnym Konkursie Konia Wierzchowego.

Podstawą oceny sportowej jeździectwa były jedynie wyniki Mistrzostw Europy w roku 1959, na których nasza ekipa zajęła IV miejsce. W bieżącym roku drużyna polska nie startowała w konkurencji międzynarodowej ze względu na to, że tak ciężka konkurencja, jaką jest WKKW uniemożliwia koniowi większą ilość startów, niż jeden raz w roku. W związku z tym szanse olimpijskie naszych jeźdźców są b. trudne do przewidzenia. Przebieg szkolenia w roku bieżącym pozwala jednak przypuszczać, że wyniki na igrzyskach mogą być zadawalające.

W pozostałych konkurencjach jeździeckich w ramach igrzysk a mianowicie w konkursie ujeżdżania i konkursie skoków nie bierzemy udziału.

<u>K a j a k a r s t w o</u> 26-29.VIII. Lago Albano

1. Bazaniak Antoni - kierownik drużyny
2. Zantara Stanisław - trener

3.	Walkowiak Danuta	25.5.1935	Sparta Warszawa	K-1 i K-2 500 m
4.	Mendalska Janina	10.1.1937	Pirat Elbląg	K-2 500 m
5.	Kapłaniak Stefan	10.4.1933	Pieniny Szczawnica	K-2 1000 m i K-1 4 x 500 m
6.	Zieliński Władysław	24.7.1935	Sparta Warszawa	K-2 -1000 m i K-1 4 x 500 m
7.	Zieliński Jacek	17.1.1937	Sparta Warszawa	rezerwa do K-2 -1000 m
8.	Skwarski Jacek	5.4.1930	Sparta Warszawa	K-1 -1000 m K-1 4 x 500 m
9.	Marchlik Ryszard	3.11.1939	Zawisza Bydgoszcz	K-1 4 x 500 m
10.	Skrzypczak Tadeusz	18.3.1935	Orzeł Szczecin	K-1 4 x 500 m rezerwa

Na podstawie wyników uzyskanych na Mistrzostwach Świata, Europy i w różnych zawodach międzynarodowych zakwalifikowano kajakarstwo do startu w Igrzyskach według kryterium I grupy. Wszystkie załogi, z wyjątkiem K-1 mężczyzn mają szanse znalezienia się w finale zawodów olimpijskich.

K o l a r s t w o 26-30.VIII. Velodromo Olimpico, Circutio Grottarossa i Via Cristoforo Colombo

1. Wisznicki Zygmunt - kierownik i trener

2.	Fornalczyk Bogusław	- 3.6.1937	LZS
3.	Chtiej Jan	- 9.12.1937	Start Kłodnica
4.	Gazda Stanisław	11.5.1938	Flota Gdynia
5.	Podobas Wiesław	20.5.1936	Legia Warszawa
6.	Wilczewski Mieczysław	30.10.1932	Ruch Chorzów

Zawodnicy nasi startują w wyścigu drużynowym na dystansie 100 km i następnie w wyścigu indywidualnym - dystans 175,380 km /na okrężnej trasie/.

W analizie Komisji Sportowej przy kwalifikowaniu kolarstwa do I.O. brano pod uwagę wyniki tegoroczne kolarzy na imprezach zbliżonych swym charakterem do startu drużynowego na Igrzyskach Olimpijskich, szczególnie zwycięstwo naszej drużyny w Bułgarii. Na tej podstawie zakwalifikowano jedynie ekipę do wyścigu drużynowego na czas wg kryterium II grupy. Istnieje możliwość uplasowania się naszej drużyny na 5-7 miejscu. W wyścigu indywidualnym, który odbywa się w 5-tym dniu po zawodach drużynowych szanse na zajęcie punktowanego miejsca są minimalne. W wyścigu tym będą startowali ci sami zawodnicy, co w wyścigu drużynowym.

K o s z y k ó w k a turniej olimpijski Palazzetto dello Sport i Palazzo dello Sport

26-29.VIII. 1-3.IX. i 7-10.IX. finały

1. Kozłowski Marian - kierownik reprezentacji
2. Olesiewicz Zygmunt - trener
3. Ulatowski Tadeusz - trener

4.	Wichowski Janusz	6.10.1935	Polonia W-wa
5.	Piskun Jerzy	4.6.1938	" "
6.	Pstrokoński Andrzej	28.6.1936	Legia W-wa
7.	Nartowski Andrzej	14.11.1931	AZS W-wa
8.	Sitkowski Marek	21.11.1935	" "
9.	Przywarski Bogdan	12.4.1932	" "
10.	Pacuła Tadeusz	25.7.1932	Wisła Kraków
11.	Świerczewski Dariusz	22.2.1936	Lech Poznań
12.	Młynarczyk Jerzy	2.8.1931	" "
13.	Olszewski Ryszard	7.6.1932	AZS Toruń

14. Łopatka Mieczysław 10.10.1939 Lech Poznań
15. Dregier Zbigniew 17.7.1934 Spójnia Gdańsk

Uzasadnienie:

Koszykarze wypełnili w ubiegłym roku kryterium kwalifikacyjne, zajmując szóste miejsce na Mistrzostwach Europy. W roku bieżącym Komisja Sportowa nie ustalała żadnego kryterium, zastępując to oceną przebiegu realizacji szkolenia. Komisja Sportowa wnioskowała o zakwalifikowanie piłki koszykowej do turnieju w Bolonii, kierując się dwoma względami:

1/ Piłka koszykowa spełnia wszystkie warunki, stawiane dyscyplinom olimpijskim wg kryterium II grupy;

2/ Turniej boloński będzie właściwym sprawdzianem, zamykającym trzyletni okres szkolenia, co pozwoli na wyciągnięcie wniosków odnośnie skuteczności metod i środków szkolenia reprezentacji.

W wypadku zakwalifikowania się do turnieju olimpijskiego ustalono, że koszykarze będą startować w Igrzyskach. Jeżeli w turnieju bolońskim odpadną wrócą po rozgrywkach do kraju.

L e k k a A t l e t y k a 31.VIII. - 10.IX. Stadio Olimpico

1. Foryś Czesław - kierownik reprezentacji
2. Gierutto Witold - kierownik sportowy
3. Mulak Jan - członek kierownictwa i trener biegów
4. Starzyński Tadeusz - trener trójskoczków
5. Kępka Tadeusz - trener biegów średnich i długich
6. Szelest Zygmunt - trener oszczepników
7. Hoffman Marian - trener skoku w dal
8. Dudziński Emil - trener biegów krótkich kobiet

Z a w o d n i c y

1. Janiszewska Barbara /Łerczak/	- 4.12.1936	AZS Kraków	80 m p.pł./11,0/ 200 m /23,6/ i 4 x 100 m /11,8/
2. Chojnacka Maria /Ilwicka/	24.2.1931	Legia W-wa	w dal 610, 4 x 100 m /11,8/
3. Jesionowska Celina /startuje pod panieńskim nazwiskiem - nazywa się Gerwin/	13.11.1933	Legia W-wa	200 m - 23,8 4 x 100 m /11,9/
4. Rychter Halina	4.2.1938	Górnik Zabrze	100 m - 11,6 200 m - 23,8 i 4 x 100 m
5. Wieczorek Teresa	19.10.1938	LKS	100 m - 11,7, 80 m p.pł. - 11,2 4 x 100 m

6.	Nowakowska Janina	8.12.1935	Legia W-wa	800 m - 2.11,5
7.	Żbikowska Beata /Szulc/	16.4.1934	Budowlani Bydgoszcz	800 m - 2.08,7
8.	Walaskowa Zofia /Walkiewicz/	6.1.1933	Start Katowice	800 m - 2.08,3
9.	Sosgórnik Barbara /Gaweł/	15.7.1934	Górnik Zabrze	80 m p.pł. - 11,0
10.	Krzesińska Elżbieta /Duńska/	11.11.1934	Spójnia Gdańsk	w dal - 632
11.	Bibro Maria /Kusion/	18.7.1936	Cracovia	w dal - 625
12.	Jóźwiakowska Jarosława	20.1.1937	AZS Gdańsk	wzwyż - 168
13.	Rykowska Kazimiera /Sobocińska/	27.3.1933	Legia W-wa	dysk - 53,65
14.	Klimaj Jadwiga /Konik/	6.10.1931	Wawel Kraków	kula - 15,33
15.	Figwer Urszula	25.4.1931	AZS Kraków	oszczep - 54,90
16.	Foik Marian	6.10.1933	Legia Warszawa	100 m - 10,4 200 m - 20,6 i 4 x 100 m
17.	Juskowiak Jerzy	3.5.1939	Orkan Września	4 x 100 m /10,6/
18.	Zieliński Andrzej	20.8.1936	Gwardia Warszawa	200 m - 21,1 i 4 x 100 m -/10,7/
19.	Jarzembowski Janusz	29.11.1933	Warta Poznań	4 x 100 m /10,5/
20.	Karcz Andrzej	4.12.1936	Gwardia W-wa	200 m - 20,9 i 4 x 100 m
21.	Swatowski Stanisław	25.3.1934	Legia W-wa	400 m - 47,3 i 4 x 400 m
22.	Bożek Edward	21.3.1937	Górnik Zabrze	4 x 400 m - 47,5
23.	Kowalski Jerzy	22.7.1937	Zawisza Bydgoszcz	400 m - 46,1 4 x 400 m
24.	Kluczek Ireneusz	5.5.1940	Gwardia Olsztyn	4 x 400 m 47,6
25.	Gierajewski Bogusław	4.6.1937	AZS Warszawa	4 x 400 m 47,4
26.	Lewandowski Stefan	3.5.1930	AZS Szczecin	800 m - 1.49,2 1500 m - 3.44,3
27.	Makomaski Zbigniew	11.7.1931	Sparta Warszawa	800 m - 1.49,0
28.	Orywał Zbigniew	3.4.1930	Warta Poznań	800 m - 1.48,5 1500 m - 3.43,5
29.	Krzyszkowiak Zdzisław	3.8.1929	Zawisza Bydgoszcz	5000 m - 13.51,6 3000 m z przeszk. 8.31,4 10.000 m - 29.13,8

30.	Zimny Kazimierz	4.6.1935	Lechia Gdańsk	5000 m - 13.50,2 /1959 r./ 10.000 m - 29.32,0
31.	Jochman Marian	2.2.1935	Zawisza Bydgoszcz	5000 m - 14.07,6
32.	Chromik Jerzy	15.6.1931	Górnik Zabrze	3000 m z przeszk. 8.45,8
33.	Ożóg Stanisław	11.4.1930	Wawel Kraków	10.000 m - 29.29,0
34.	Muzyk Roman	28.2.1938	Wisła Kraków	110 m p.pł. - 14,5
35.	Kumiszcze Zdzisław	31.3.1937	Zawisza Bydgoszcz	400 m p.pł. 52,0
36.	Król Wiesław	3.6.1938	AZS Gliwice	400 m p.pł - 51,7
37.	Grabowski Henryk	19.10.1929	CKS Czeladź	w dal - 7,71
38.	Kropidłowski Kazim.	16.8.1931	Spójnia Gdańsk	w dal - 781
39.	Malcherczyk Ryszard	17.10.1934	Legia Warszawa	trójskok - 16,00
40.	Schmidt Józef	28.3.1935	Górnik Zabrze	trójskok - 17,03 4x100 /10,5/
41.	Jaskólski Jan	28.10.1939	Zawisza Bydgoszcz	trójskok - 15,82
42.	Sobota Piotr	12.11.1940	AZS Gliwice	wzwyż - 201
43.	Gronowski Janusz	2.1.1935	Gwardia Wrocław	tyczka - 445
44.	Krzesiński Andrzej	1.10.1927	Spójnia Gdańsk	tyczka - 450
45.	Sosgórnik Alfred	16.8.1933	Górnik Zabrze	pchnięcie kulą - 18,29
46.	Piątkowski Edmund	31.1.1936	Legia Warszawa	dysk - 57.01
47.	Begier Zenon	23.11.1935	Warta Poznań	dysk - 55.06
48.	Sidło Janusz	19.6.1933	Sparta Warszawa	oszczep - 80,98
49.	Radziwonowicz Zbign.	8.12.1930	Legia Warszawa	oszczep - 77,42
50.	Rut Tadeusz	11.10.1931	Legia Warszawa	młot - 66,83
51.	Ciepły Olgierd	28.3.1936	Czarni Wrocław	młot - 63,60

Reprezentacja w lekkiej atletyce jest pod względem liczbowym i swej wartości sportowej właściwym wykładnikiem poziomu królewskiej dyscypliny sportu naszego kraju na arenie międzynarodowej. W ekipie znajdują się zawodnicy mający pełne szanse zajęcia miejsc medalowych i miejsc w finałach konkurencji. Do drużyny zakwalifikowano kilku młodych zawodników, mających szanse awansowania w hierarchii światowej i zbierania doświadczeń na Igrzyska do Tokio. Dość liczna ekipa uzasadniona została przez działaczy PZLA i uzyskała akceptację PKOl z racji potrzeby reprezentowania kraju w możliwie pełnej obsadzie konkurencji. Przy kwalifikowaniu zawodników brano pod uwagę tak kryterium I grupy jak i w kilku konkurencjach kryterium II grupy.

P i ł k a n o ż n a — 26,29,31.VIII. i 5,6.IX. Stadio Flaminio - 1/2 finał i finał

1. Glinka Stefan - kierownik reprezentacji
2. Prouff Jean - trener
3. Koncewicz Ryszard - trener
4. Krug Czesław - kapitan związkowy

5.	Szymkowiak Edward	13.3.1932	Polonia Bytom	bramkarz
6.	Stefaniszyn Tomasz	16.3.1929	Gwardia W-wa	"
7.	Fołtyn Stanisław	25.7.1936	Legia Warszawa	"
8.	Floreński Stefan	17.12.1933	Górnik Zabrze	obrońca
9.	Woźniak Jerzy	27.12.1932	Legia Warszawa	"
10.	Grzybowski Henryk	17.7.1934	Legia Warszawa	"
11.	Szczepański Henryk	7.10.1933	ŁKS	"
12.	Pala Hubert	4.9.1933		"
13.	Grzegorczyk Ryszard	20.9.1939	Polonia Bytom	pomocnik
14.	Strzykalski Marceli	19.2.1931	Legia Warszawa	"
15.	Zientara Edmund	25.1.1929	Legia Warszawa	"
16.	Brychczy Lucjan	13.6.1934	Legia Warszawa	napastnik
17.	Faber Eugeniusz	6.4.1939	Ruch Chorzów	"
18.	Gadecki Zygmunt	21.1.1938	Legia Warszawa	"
19.	Hachorek Stanisław	21.1.1927	Gwardia Warszawa	"
20.	Jarek Engelbert	7.6.1935	Odra Opole	"
21.	Lentner Roman	15.12.1937	Górnik Zabrze	"
22.	Norkowski Marian	17.5.1935	Polonia Bydgoszcz	"
23.	Pohl Ernest	3.11.1932	Górnik Zabrze	"

Drużyna piłki nożnej zakwalifikowała się do turnieju olimpijskiego wygrywając w eliminacjach dwukrotnie z NRF i Finlandią. W wypadku zajęcia I miejsca w swej grupie na Igrzyskach, co wymaga pokonania wysoko notowanej Danii zespół ma szanse zakwalifikowania się do 1/2 finałów. Eksperci zagraniczni wysoko oceniają umiejętności Polski. W wypadku przegrania spotkań w grupie, drużyna wraca do kraju.

P i ę c i o b ó j N o w o c z e s n y — 26-31.VIII. Zawody odbywać się będą w pięciu różnych miejscach.

1. Konarski Kazimierz - kierownik i trener grupy

2. Przybylski Stanisław	1.1.1931	Legia Warszawa
3. Mazur Kazimierz	8.2.1933	Legia Warszawa
4. Paszkiewicz Jarosław	12.2.1935	Legia Warszawa

Na podstawie wyników osiąganych przez pięcioboistów w latach ubiegłych na Mistrzostwach Świata, zawodach międzypaństwowych i międzynarodowych Komisja Sportowa stwierdza duży postęp i dużą pracowitość zawodników. Mimo dużych trudności w ocenie, nieporównywalnością wyników z różnych startów - Komisja uważa, że pięciobój nowoczesny jest w stanie walczyć o miejsce finałowe w zawodach drużynowych, co kwalifikuje go do udziału w Igrzyskach Olimpijskich wg kryterium grupy I.

Wniosek Komisji Sportowej został przez Prezydium PKOl zatwierdzony.

Pływanie 26.VIII. - 3.IX. Stadio del Nuoto

1. Leśniewski Tadeusz - kierownik drużyny
2. Kuciewicz Zbigniew - trener

3. Kłopotowski Andrzej	8.8.1935	Sparta Warszawa	200 m st.kl.
4. Salamon Andrzej	18.8.1936	Flota Gdynia	100 m st.dow. i 4 x 200 m st.dow.
5. Tracz Jerzy	10.2.1943	KSZO Ostrowiec	400 m st.dow. i 4 x 200 m st.dow.
6. Aluchna Bernard	20.8.1937	Sparta W-wa	100 m st.dow. i 4 x 200 m st.dow.
7. Lutomski Jan	20.1.1937	Legia Warszawa	400 m st.dow. i 4 x 200 m st.dow.
8. Bastek Ewald	16.7.1939	Legia W-wa	4 x 200 m st.dow.
9. Kowalewski Jerzy	6.5.1944	MKS W-wa	skoki z wieży i trampoliny

Pływacy w ciągu bieżącego roku nie wypełnili warunków, uzasadniających ich udział w Igrzyskach Olimpijskich wg kryterium grupy I.
Ze względu jednak na przeciętny poziom międzynarodowy, konieczność dalszego masowego rozwoju tej dyscypliny, możliwości zakwalifikowania się do finału /przy 8 startujących w finale/ zarówno sztafety 4 x 200 m, jak indywidualnie Kłopotowskiego i Salamona, Komisja Sportowa wnioskowała o zakwalifikowanie sztafety 4 x 200 m i Kłopotowskiego. Poza tym Komisja uznała za celowy start Kowalewskiego w konkursie skoków do wody ze względu na dobry poziom międzynarodowy, młody wiek /16 lat/ i możliwości dalszego postępu tego zawodnika w przygotowniach olimpijskich do Tokio.

Podnoszenie Ciężarów 7-10.IX. Palazzetto dello Sport

1. Bardziński Mieczysław - kierownik
2. Roguski Klemens - trener

3. Jankowski Marian	8.12.1931	Legia W-wa	waga kogucia
4. Zieliński Marian	24.12.1929	Legia Warszawa	waga lekka
5. Baszanowski Waldemar	15.8.1935	AZS AWF	waga lekko
6. Beck Krzysztof	12.4.1930	Gryf Toruń	waga średnia
7. Bochenek Jan	20.9.1931	Legia W-wa	waga półciężka
8. Paliński Ireneusz	13.5.1932	LZS W-wa	waga półciężka
9. Białas Czesław	19.6.1931	WKS Szopienice	waga lekkociężka

W wadze piórkowej i w wadze ciężkiej Polska nie wystawia zawodników.

Na podstawie wyników Mistrzostw Świata, Europy i zawodów międzynarodowych w ubiegłym okresie można było zakwalifikować podnoszenie ciężarów na Igrzyska wg kryterium I grupy. W roku bieżącym w Mistrzostwach Europy w Mediolanie zespół nasz zdobył: 1 złoty, 1 srebrny, 3 brązowe medale, zajmując drużynowo 2 miejsca za ZSRR.

Strzelectwo 5-10.IX. Poligono Umberto I Poligono di Cesano I i Stand de Tir "Lazio"

1. Wasilewski Bolesław - kierownik i trener

2. Nowicki Jerzy	2.1.1933	LPŻ Gdańsk	kbks 50 m - 60 strzałów kbks 50 m - 120 strzałów z trzech postaw
3. Masztak Stefan	7.4.1927	Zawisza Bydgoszcz	kb/dow.300 m -120 strzałów,trzy postawy
4. Górski Henryk	4.4.1938	Zawisza Bydgoszcz	kb/dow.300 m -120 strzałów,trzy postawy kbks 50 m 60 strzałów, 50 m kbks-120 strzałów, trzy postawy
5. Zając Czesław	20.1.1927	Legia W-wa	pistolet sylwetkowy 25 m - 60 strzałów
6. Romik Stanisław	22.5.1926		pistolet dow. 50 m - 60 strzałów
7. Tomza Andrzej	6.8.1931	AZS W-wa	pistolet dow. 50 m - 60 strzałów
8. Smelczyński Adam	14.9.1930	ZKS W-wa	strzelania do rzutków - 200 rzutków

Trzeba stwierdzić bardzo znaczny postęp strzelectwa kulowego w ostatnim sezonie, co wyraziło się bardzo dobrymi wynikami na wielu zawodach międzynarodowych. Dało to podstawę do kwalifikowania strzelców do startu w Igrzyskach.

Start Smelczyńskiego, poprzednio nie objęty zatwierdzeniem przez Prezydium zdecydowany później na podstawie uzyskania dobrych wyników na zawodach międzynarodowych w Budapeszcie. W strzelaniu do rzutków Smelczyński ma szanse zajęcia miejsca punktowanego.

S z e r m i e r k a 29.VIII. - 10.IX. Palazzo dei Congressi

Kulesza Mirosław - kierownik reprezentacji w szermierce

Floret mężczyzn - 29, 30.VIII. i 2.IX.
kobiet - 31.VIII., 1-2.IX.

1. Czypienka Wojciech - trener kobiet
2. Przeździecki Andrzej - trener mężczyzn

3.	Julito Sylwia	28.3.1929	Górnik Katowice
4.	Pawlas Elżbieta	23.2.1934	Górnik Katowice
5.	Migas Genowefa	18.1.1935	Baildon Katowice
6.	Kaczmarczyk Wanda	2.9.1935	Górnik Katowice
7.	Orzechowska Barbara	29.8.1931	Legia Warszawa
8.	Woyda Witold	10.5.1939	Marymont Warszawa
9.	Różycki Jan	10.5.1939	Legia Warszawa
10.	Parulski Ryszard	9.3.1938	Marymont Warszawa
11.	Kunze Ryszard	12.12.1939	Warta Poznań
12.	Franke Egon	23.10.1935	GKS Gliwice

Szpada 5-6.IX

1. Fokt Zygmunt trener zespołu

2.	Kurczab Janusz	6.9.1937	Legia Warszawa
3.	Glos Wiesław	12.9.1936	KKS Kraków
4.	Gonsior Bogdan	16.2.1937	AZS Rokitnica
5.	Strzałka Jerzy	28.3.1933	Legia Warszawa
6.	Kryński Andrzej	16.7.1931	Legia Warszawa

Szabla 7-8.IX. turniej indywidualny, 9-10.IX. drużynowy

1. Wójcicki Aleksander trener szablistów

2. Pawłowski Jerzy	25.10.1932	Legia Warszawa
3. Zabłocki Wojciech	6.12.1930	KKS Kraków
4. Zub Ryszard	24.3.1934	Baildon Katowice
5. Ochyra Emil	12.7.1936	Warszawianka
6. Piątkowski Andrzej	22.10.1934	Legia Warszawa
7. Kuszewski Marek	31.10.1933	Kolejarz Wrocław

Na podstawie wyników z Mistrzostw Świata i spotkań międzypaństwowych w latach 1957-59, przebiegu szkolenia w roku bieżącym i wyników roku 1960 zakwalifikowano udział szermierki we wszystkich broniach wg kryterium grupy I.
Szabla wygrała w roku bieżącym wszystkie spotkania międzypaństwowe: z Węgrami, ZSRR, Francją, Włochami, NRF, Rumunią; szpadziści pokonali Węgrów, Szwecję, NRF, Rumunię, ulegając jedynie Włochom; florecistki wygrały z groźną Rumunią i CSR; floreciści z Rumunią, CSR, Republikami Nadbałtyckimi ZSRR oraz Gruzją. Największe możliwości na Igrzyskach posiada reprezentacja w szabli, zarówno w konkurencji drużynowej jak indywidualnej. Pozostałe bronie w konkurencji drużynowej mogą w najlepszym wypadku zakwalifikować się do finału olimpijskiego.

W i o ś l a r s t w o 30.VIII. - 3.IX. Lago Albano

1. Ciesielski Edmund - trener i kierownik drużyny

2. Kocerka Teodor	6.8.1927	AZS Szczecin	jedynka
3. Poniatowski Tadeusz	6.11.1931	BTW Bydgoszcz	
4. Augustyniak Benedykt	1.3.1932	" "	
5. Rosołowicz Antoni	13.7.1933	" "	
6. Neuman Kazimierz	23.11.1933	" "	

Na podstawie wyników Mistrzostw Europy w latach 1957-59, regat międzynarodowych i realizacji założeń szkoleniowych w roku 1960, Komisja Sportowa zakwalifikowała imiennie jedynie Teodora Kocerkę w skiffie. Kocerka zdobył w roku ubiegłym brązowy medal na Mistrzostwach Europy, zaś w roku bieżącym w regatach międzynarodowych w Ostendzie, Henley i Lucernie plasował się na drugim miejscu za najlepszym obecnie skiffistą świata, Australijczykiem Mackenzie. Pozostałe załogi zrobiły postęp w roku bieżącym, jednak ich wyniki nie mogą potwierdzić możliwości uplasowania się w finale Igrzysk. Ze względu na tradycje olimpij-

skie wioślarstwa, niewątpliwy postęp oraz niezły poziom międzynarodowy Komisja Sportowa zaproponowała zakwalifikować najlepszą obsadę klubową w czwórkach bez sternika wg kryterium II grupy - na podstawie M.P. Komisja omawiała także wniosek PZTW w sprawie startu ósemki w regatach olimpijskich. Ze względu jednak na brak danych o wartości załogi w zrozumieniu sportowym, Komisja nie miała argumentów "za" wnioskiem PZTW. Wcześniejsza uchwała ustalenia załogi z wioślarzy AZS i Zawiszy Bydgoszcz nie została przez kierownictwo Związku wykonana. Tylko jeden raz połączono zawodników w jedną załogę na regatach w Lucernie, co jednak nie dało obrazu poziomu naszej ósemki.

Z a p a s y 26.VIII.-6.IX. Basilica di Massenzio

Szajewski Stefan - kierownik reprezentacji
Dmowski Zygmunt - trener

Styl klasyczny /26-31.8./

1. Hajduk Stefan	2.11.1933	Gwardia W-wa	waga	musza
2. Knitter Bernard	28.2.1938	Spójnia Gdańsk	"	kogucia
3. Macioch Kazimierz	1.6.1932	Gwardia W-wa	"	piórkowa
4. Gondzik Ernest	25.2.1931	KSOG Mysłowice	"	lekka
5. Żuławnik Edward	23.11.1932	Legia W-wa	"	półśrednia
6. Dubicki Bolesław	16.9.1934	" "	"	średnia
7. Smoliński Włodzimierz	18.4.1938	" "	"	półciężka
8. Sosnowski Lucjan	6.1.1934	" "	"	ciężka

Styl wolny 1-6.IX.

1. Krop Lesław	22.11.1936	Unia Zgierz	waga	musza
2. Trojanowski Tadeusz	1.1.1933	Gwardia W-wa	"	kogucia
3. Żurawski Jan	1.1.1932	" "	"	piórkowa
4. Kuczyński Jan	7.1.1935	Spójnia Gdańsk	"	lekka
5. Sosnowski Lucjan	6.1.1934	Legia W-wa	"	ciężka

Na podstawie wyników, osiągniętych w ostatnich latach przez zawodników na Mistrzostwach Świata, Pucharze Świata, zawodach międzypaństwowych i turniejach międzynarodowych, należy stwierdzić duży postęp i poprawę pozycji międzynarodowej zapasów. Wyższy poziom międzynarodowy reprezentuje styl klasyczny. Wszyscy zawodnicy mają szanse na uplasowanie się w pierwszej szóstce turnieju olimpijskiego. Ze względu na to, że w tej dyscyplinie sportu dużą rolę odgrywa losowanie i gorszy zawodnik może uplasować się czasem na lepszym miejscu, niż to wynika z jego pozy-

cji międzynarodowej, większa ilość zawodników daje nam lepsze szanse w walce o pozycję zapasów.

Sędziowie

Do sędziowania zawodów w ramach Igrzysk Olimpijskich wyznaczono sędziów z Polski. Jest to dużym wyróżnieniem naszych działaczy. W tym charakterze wyjeżdżają do Rzymu następujące osoby:

Noskiewicz Zbigniew i Maria Zawada - gimnastyka
Marchlewski Stefan - wioślarstwo
Neuding Julian - boks
Kwaśniewski Wacław - kajaki
Kon Leon - jeździectwo
Czajkowski Zbigniew, Pawlas Zygmunt i Nawrocki Jan - szermierka
Kowalski Henryk i Moczyński Józef - zapasy
Łukasik Teodor - strzelectwo
Przedpełski Janusz - podnoszenie ciężarów

Możliwy jest jeszcze udział w sędziowaniu walk bokserskich Fedorowicza Andrzeja, który składa w Rzymie przed I.O. specjalny egzamin.

Obsługa lekarska

1. dr Sidorowicz Wacław - lekarz
2. dr Weinberg Danuta - "
3. dr Moskwa Jerzy - "
4. Warszawska Helena - pielęgniarka
5. Masłowski Czesław - masażysta
6. Paszkiewicz Leonard - "

Obsługa techniczna

1. Giełda Roman
2. Nowosielski Stanisław
3. Ślesik Wacław - kierowca

W składzie ekipy jeździeckiej znajdują się czterej luzacy. Są to: Wysocki Roman, Kozicki Marian, Wojtasik Kazimierz i Szadel Stefan.

Zestawienie ilościowe reprezentacji Polski na XVII Igrzyska Olimpijskie w Rzymie

Lp.	Grupa	Zawodn.		Razem zawodnicy	Kierown. trenerzy i inni	Ogółem	Uwagi
		Kob.	Mężcz.				
1.	Kierownictwo ogólne	-	-	-	6*	6	
2.	Boks	-	10	10	3	13	
3.	Gimnastyka	6	6	12	4	16	
4.	Hokej na Trawie	-	16	16	2	18	
5.	Kajakarstwo	2	6	8	2	10	
6.	Jeździectwo	-	4	4	1	5	
7.	Kolarstwo	-	5	5	1	6	
8.	Lekkoatletyka	15	36	51	8	59	
9.	Piłka Nożna	-	19	19	4	23	
10.	Pływanie	-	7	7	2	9	
11.	Podnosz.Ciężarów	-	7	7	2	9	
12.	Strzelectwo	-	7	7	1	8	
13.	Szermierka	5	16	21	5	26	
14.	Wioślarstwo	-	5	5	1	6	
15.	Zapasy	-	12	12	2	14	
16.	Piłka Koszykowa	-	12	12	3	15	
17.	Pięciobój Nowocz.	-	3	3	1	4	
18.	Obsługa Techn.	-	-	-	3	3	
19.	Obsługa lekarska	-	-	-	6	6	
20.	Akompaniator	-	-	-	1	1	
21.	Luzacy	-	-	-	4	4	
	Razem:	28	171	199*	62	261	

* W tym Fotyn - p.n.

Zgodnie z kryteriami, ustalonymi przez Plenum PKOl, do Rzymu wyjedzie dość liczna ekipa. Jest to usprawiedliwione dwoma względami:

1/ dalszym rozwojem naszego sportu wyczynowego,

2/ stosunkowo niskimi kosztami wyjazdu.

W Melbourne startowała nasza b. wąska czołówka sportowa w 9 dyscyplinach sportu. W podobnej sytuacji startowały reprezentacje większości państw, ograniczone wysokimi kosztami przejazdu. Jedynie Australia obsadziła wszystkie konkurencje Igrzysk. Bardzo licznie wystąpiły: ZSRR, USA i Wielka Brytania. Ogółem w Igrzyskach tych brały udział reprezentacje 67 państw i 3.183 zawodników. Igrzyska w Rzymie, podobnie zresztą jak wszystkie Igrzyska, odbywające się w Europie, będą pod tym względem rekordowe, grupując reprezentacje 85 państw i przeszło 2 razy więcej zawodników.

W okresie czteroletnim od XVI Igrzysk trwały znacznie intensywniejsze przygotowania olimpijskie wszystkich państw Demokracji Ludowej i znacznej większości usportowionych państw kapitalistycznych. W okresie tym po raz pierwszy w historii sportu, pomijając Niemcy hitlerowskie, do przygotowań olimpijskich włączyły się rządy USA, Francji, Wielkiej Brytanii, NRF, Belgii itd. Wpłynęło to oczywiście na podniesienie poziomu sportowego i rozszerzenie się czołówki światowej w większości olimpijskich dyscyplin sportu. Start na XVII Igrzyskach Olimpijskich będzie więc podlegał wpływowi większej ilości różnych elementów, nie występujących w poprzednich Igrzyskach.

Nasza ekipa olimpijska wystąpi w 16 dyscyplinach sportu na 18 dyscyplin figurujących w programie olimpijskim. Szokująca na pierwszy rzut oka ilość zawodników i osób towarzyszących okazuje się jednak bardzo oszczędna przy bliższej analizie. Igrzyska Olimpijskie zastępują w większości dyscyplin sportu Mistrzostwa Świata, które nie odbywają się w roku olimpijskim. Są to więc jak gdyby Mistrzostwa Świata, odbywające się w jednym miejscu i w jednym czasie. Jeżeli porównamy ekipy, wyjeżdżające, możemy z całkowitym spokojem stwierdzić, że nie postępujemy rozrzutnie w tym wypadku.

Nasze grupy olimpijskie są b. zróżnicowane pod względem poziomu sportowego, tradycji, metod szkolenia itp. Niektóre dyscypliny jak:

boks	lekkoatletyka
gimnastyka	podnoszenie ciężarów
kajakarstwo	szermierka

mają na swoim koncie szereg pięknych sukcesów międzynarodowych, sukcesów olimpijskich oraz ugruntowaną pozycję międzynarodową. W okresie przy-

gotowań olimpijskich znaczne postępy poczyniły wszystkie pozostałe dyscypliny sportowe.

XVII Igrzyska Olimpijskie będą doskonałym egzaminem dla wszystkich startujących. Należy liczyć się z szeregiem niespodzianek przyjemnych i niemiłych. Będą na to miały wpływ inne warunki klimatyczne, pewna doza szczęścia, duży wpływ na wyniki sportowe wywrze w wielu dyscyplinach sportu losowanie, przydział sędziów itd. W sumie jednak ekipa nasza powinna w Rzymie zdobyć co najmniej o 50% większą ilość punktów niż w Melbourne. Gorzej będzie wyglądała przeciętna ilość punktów na 1 zawodnika z tego względu, że w Igrzyskach Olimpijskich w Rzymie będzie startowało w naszej reprezentacji szereg dyscyplin sportu, zdobywających sobie dopiero pozycję olimpijską.

Wydaje się jednak, że jest to konieczny wkład w dalszy rozwój naszego sportu wyczynowego i masowego, musi on więc być traktowany jako inwestycja w przygotowaniach do następnych Igrzysk Olimpijskich, Mistrzostw Świata i Europy.

Na podstawie dokumentów Działu Sportu PKOl
materiał opracowali: Cz.Sapiński i H.Janowski.

SPORT W HISTORII I SZTUCE

Przy okazji Igrzysk Olimpijskich w Rzymie zorganizowano bardzo interesującą wystawę, na temat której w biuletynie CONI zamieszczono obszerny artykuł. Zamieszczamy niżej jego tłumaczenie.

Wystawa "Sport w Historii i Sztuce" podzielona jest na 12 części i zawiera trzydzieści sześć działów.

Głównym celem Wystawy jest zapoznanie miłośników sportu z dokumentami, ilustrującymi znaczenie różnych gałęzi sportu nie tylko z punktu widzenia sztuki jako takiej, lecz w kształtowaniu się historii cywilizacji. Wystawionych jest około 2.000 prac, przedstawiających ścisły związek między sztuką i sportem u różnych cywilizacji na przestrzeni przeszło trzydziestu wieków.

Dla uszeregowania wystawianych prac w chronologicznym i historycznym porządku, konieczna była długotrwała współpraca z kompetentnymi czynnikami i odpowiedzialnymi władzami w dziedzinie sztuki, archeologii i bibliografii.

Na szczycie marmurowych schodów u wejścia do Pałacu Nauki umieszczona została cenna reprodukcja Giambologna "Neptun", podczas gdy na froncie tegoż Pałacu ujrzeć można imponujących rozmiarów mozaikę, która w olśniewającej gamie kolorów przedstawia kobietę w skoku, dyskobola i dwóch biegaczy.

Wystawa rozpoczyna się w halu, poświęconym tematyce ogólnej. Są tam postacie różnych zawodników, sceny z sal ćwiczeń, sporty dziecięce oraz Greckie wazy wysokiej wartości artystycznej i archeologicznej. Znajdują się tam arcydzieła greckiej rzeźby takie jak "Doriphoros" Polycletesa i "Apoxyomenos" Lysippo, wykonane w IV wieku przed naszą erą; Etruska płaskorzeźba, wykonana w VI wieku przed naszą erą, przedstawiająca zawodników i tancerzy na tle grupy osób przeprowadzających zawody. W jednej szczególnej sekcji znajduje się Etruski grobowiec, odkryty niedawno w Tarquinii, którego ściany pokryte są wspaniałymi freskami, wyobrażającymi zawodników w biegu oraz inne sportowe tematy.

W drugiej części Wystawy, która zawiera eksponaty jednej z głównych dyscyplin sportu - lekkiej atletyki - dominuje słynny posąg Myro "Dyskobol", oryginał, z Narodowego Muzeum w Rzymie. Obok brązowa kopia Dyskobola Watykańskiego oraz piękna reprodukcja Dyskobola Naucide. Szczególnie godne podziwu jest pięć grup Greckich waz, na których przedstawione są gimnastyka i pięciobój.

Obrazy oraz rzadkie egzemplarze podręczników na temat gier w piłkę oraz piłki nożnej, które to dyscypliny były ogromnie popularne we Florencji w okresie Renesansu, stanowią zasadniczą treść trzeciej części Wystawy, poświęconej grom w piłkę i piłce nożnej.

Pływanie, wioślarstwo i wędkarstwo znajdują się w czwartej części, która grupuje razem najwięcej historycznych ilustracji na temat wyżej wymienionych dyscyplin starożytnego sportu: Rzymskie mozaiki, sarkofagi, obrazy słynnych malarzy oraz publikacje na temat Weneckich regat /prace z okresu od XVI-go do XVIII-go wieku/.

Malownicze aspekty niektórych średniowiecznych zwyczajów znajdują się w piątej części. Zwyczaje tego okresu, z rzadką dokładnością przedstawione są poprzez tzw. gry siłowe, takie jak "Woskowe świece" Gubbio i "Siła Herkulesa" z Wenecji.

W obszernej sali znajdują się statuy i odznaki z brązu, które dają pełny obraz sportowego świata zapasów i boksu od Starożytnej Grecji począwszy, na obecnych czasach skończywszy. Widzimy tam słynnego "Odpoczywającego boksera" Apolloniusa i równie słynną pracę Koblanosa "Bokser z

Sorrento". Przyciąga uwagę zapaśnik Herkules z Muzeum Conservatori, brązowa reprodukcja zapaśników z Muzeum Uffizi oraz dwaj zapaśnicy z Herculanum, jeden - oryginał - z Neapolitańskiego Narodowego Muzeum, drugi - brązowa kopia, pochodząca ze zbiorów Ceschina z Wenecji. Dalej - wysokiej wartości grupa zapaśników, wykonana w marmurze ze Starożytnego Muzeum w Ostii razem z licznymi Etruskimi figurami takimi, jak "Cista Ficoroni".

Siódma część poświęcona jest całkowicie szermierce, gdzie ogromny nacisk położono na zbiór włoskich podręczników z okresu od XV-go do XVIII-go wieku, które zawierają zasadnicze przepisy, dotyczące uprawiania tego klasycznego sportu. Najwięcej materiału w tym zakresie dostarczył zbiór szermierczej broni oraz techniczne podręczniki i regulaminy dla szermierzy, między którymi znajduje się praca Achille Marozzo z 1536 r. oraz "Podręcznik o umiejętności władania bronią", pióra Camilio Agrippa, opublikowanej w Wenecji w 1569 r. i należący do biblioteki hrabiego Thaon di Revel.

"Ludi Gladiatori" wypełnia część ósmą. Znajdujemy tu wiele fragmentów wartości takiej, jak np. płaskorzeźba, przedstawiająca gladiatorów walczących z dzikimi zwierzętami na arenie Cyrkowej, wykonane w I wieku naszej ery.

W dziewiątej części zgromadzono wielką różnorodność dzieł sztuki, przedstawiających polowanie i strzelectwo. Starożytny i nowoczesny sport myśliwski zilustrowany jest w obszernych seriach trzech działów, w których widzimy posągi i reprodukcje wartości takiej, jak "Apollo strzelający z łuku" z Belwederu. Tylną ścianę halu tej części zajmuje przyciągająca wzrok jedna z największych rzymskich mozaiek, wyobrażająca sceny myśliwskie, składająca się z wspaniałych mozaiek Santa Bibbiana z miejskich zbiorów w Rzymie.

Sporty konne, walki rycerzy na koniach na lance i turnieje zajmują sale, stanowiące części dziesiątą i jedenastą. Zawierają one najżywsze obrazy, ilustrujące starożytny sport w jego najbardziej widowiskowej formie. W jednej z sal, której sufit ozdobiony jest reprodukcjami scen kawaleryjskich, umieszczono oryginalne figury, z których większość pochodzi z Stibbert Muzeum we Florencji, królewski arsenał z Turinu oraz z Capodimonte Muzeum. Wspaniała ta zbroja wystawiona jest zgodnie z wymogami scenograficznych kryteriów, przez co osiągnięto olbrzymie bogactwo efektów. Każdego zachwyci oryginalny brąz, wykonany przez Pietro Francovilla, przedstawiający Ludwika XIII, króla Francji; albo słynne obrazy scen z

turniejów, pochodzące z Rzymskiego Muzeum i Pałacu Królewskiego w Caserta. Szczególnych efektów dostarcza "Palio" ze Sieny oraz opisy ówczesnych sportowych komentatorów na temat szalonych kawalkad, którymi mieszkańcy siedemnastowiecznych miast żywo interesowali się. Na dowód tego umieszczony został nawet tzw. "Palio alla Romana", malowany przez Lorenzo Franci. Ponadto dział turniejów uzupełnia wiele innych druków, obrazów i broni.

Dwunastą część Wystawy wypełniają sporty młodzieżowe, kolarstwo, wysokogórska wspinaczka i sporty zimowe.

Jednym z najbardziej interesujących działów tej części jest dział poświęcony sportowemu budownictwu. Większość architektonicznych konstrukcji z okresu starożytności przedstawiono w formie modeli, odtworzonych z największą dokładnością. Dział ten zamyka nowoczesne budownictwo sportowe przedstawione również w formie oryginalnych modeli łącznie z ukazaniem ogromnego nakładu pracy, jaki został włożony w tej dziedzinie w przygotowania do XVII Igrzysk Olimpijskich".

Wystawa, przygotowana przez archeologa dr. Roberto Vighi i architekta Franco Minissi, otwarta będzie co najmniej przez cztery miesiące, od godz. 9 do 24 codziennie.

BP-JŁ

/Bulletin officiel Nr 20/

Osiemdziesiąt pięć reprezentacji na XVII Igrzyska Olimpijskie

Bulletin Officiel CONI nr 20/VIII.60

Rekord olimpijski został pobity. Ilość reprezentacji krajowych, zgłoszonych przez Narodowe Komitety Olimpijskie do startu w XVII Igrzyskach nowożytnej ery jest najwyższą w historii olimpizmu. Cytowany biuletyn CONI podaje w tabelach wstępne zgłoszenia każdego z państw do poszczególnych konkurencji lub dyscyplin. Ze względu na brak miejsca nie zamieszczamy tabel, podajemy tylko zgłoszone państwa do udziału w I.O. w Rzymie oraz ilości wstępnych zgłoszeń do poszczególnych dyscyplin sportu lub do poszczególnych konkurencji.

Do udziału w rzymskich igrzyskach zgłoszono reprezentantów następujących państw: /podajemy w kolejności wg biuletynu CONI/

1. Afganistan
2. Południowa Afryka
3. Niemcy /reprezentacja połączona NRD i NRF/
4. Antyle
5. Antyle Holenderskie
6. Argentyna
7. Australia
8. Austria
9. Bahama /wyspy/
10. Belgia
11. Bermudy
12. Birma
13. Brazylia
14. Bułgaria
15. Kanada
16. Ceylon
17. Chile
18. Kolumbia
19. Formoza
20. Korea
21. Kuba
22. Dania
23. Hiszpania
24. USA
25. Etiopia
26. Wyspy Fidżi
27. Finlandia
28. Francja
29. Ghana
30. Wielka Brytania
31. Grecja
32. Gujana Brytyjska
33. Haiti
34. Holandia
35. Hong-Kong
36. Węgry
37. Indie
38. Indonezja
39. Irak
40. Iran
41. Irlandia
42. Islandia
43. Izrael
44. Italia
45. Japonia
46. Kenia
47. Liban
48. Liberia
49. Lichtenstein
50. Luxemburg
51. Malaje
52. Malta
53. Maroko
54. Meksyk
55. Monaco
56. Nigeria
57. Norwegia
58. Nowa Zelandia
59. Uganda
60. Pakistan
61. Panama
62. Filipiny
63. Peru
64. POLSKA
65. Porto-Rico
66. Portugalia
67. Zjednoczona Republika Arabska
68. Rodezja
69. Rumunia
70. San Marino
71. Singapur
72. Somali
73. Sudan
74. Szwecja
75. Szwajcaria
76. Surinam
77. Czechosłowacja
78. Thailand /SIAM/
79. Tunis
80. Turcja
81. Związek Radziecki
82. Urugwaj
83. Wenezuela
84. Jugosławia
85. Wietnam

Razem reprezentacje z 85 państw.

L. R.

Zgłoszenia do poszczególnych konkurencji lub dyscyplin sportu

/zgłoszenie państw bez określenia liczby zawodników/

B O K S

/wg Biul. CONI Nr 20/

waga musza	41
" kogucia	47
" piórkowa	48
" lekka	45
" lekkopółśrednia	39
" półśrednia	43
" lekkośrednia	35
" średnia	36
" półciężka	30
" ciężka	26

GIMNASTYKA

mężczyźni:	w konkurencji indywidualnej	29
	" drużynowej	23
kobiety:	jak wyżej	28
	jak wyżej	19

HOKEJ NA TRAWIE

Po ustaleniu przez Międzynarodową Federację składu "szesnastki" drużyn do Igrzysk zgłoszono następujące reprezentacje: Niemcy, Australia, Belgia, Dania, Hiszpania, Francja, Wielka Brytania, Holandia, Indie, Włochy, Japonia, Kenia, Nowa Zelandia, Pakistan, Polska i Szwecja.

JEŹDZIECTWO

Konkurs ujeżdżania konia	16
WKKW w układzie indywid.	22
" drużynowy	18
Konkurs skoków - indywidualny	27
" " - drużynowy	22

KAJAKARSTWO

K-1 /1000 m/	24	mężczyźni
C-1	16	
K-2	24	
C-2	14	
K-1 4 x 500 m	20	
K-1 /500 m/	17	kobiety
K-2 "	14	

KOLARSTWO

1000 m ze startu zatrzymanego	30
sprint: indywidualnie	24
Tandem	18
4000 m drużynowy	22
szosowy drużynowy /100km/	37
" indywidualny	42

KOSZYKÓWKA

Zakwalifikowano na podstawie decyzji międzynarodowej federacji następujące zespoły do olimpijskiego turnieju w ilości 11:

Są to: Brazylia, Bułgaria, USA, Francja, Włochy, Japonia, Meksyk, Filipiny, Porto Rico, ZSRR, Urugwaj. Pozostałe pięć drużyn zostanie wyłonionych w przedolimpijskim turnieju w Bolonii.

LEKKA ATLETYKA

mężczyźni

100 m	59
200 m	57
400 m	55
800 m	51
1500 m	43
5000 m	41
10.000 m	37
4 x 100 m	28
4 x 400 m	31
110 m p.pł.	38
400 m p.pł.	35
3000 m z przeszk.	31
skok w dal	48
wzwyż	40
trójskok	40
skok o tyczce	31
pchnięcie kulą	27
rzut dyskiem	30
rzut młotem	29
rzut oszczepem	26
dziesięciobój	28
chód na 20 km	24
chód na 50 km	24
maraton	41

kobiety

100 m	32
200 m	31
800 m	22
80 m p.pł.	24
w dal	25
wzwyż	20
pchnięcie kulą	21
rzut dyskiem	24
rzut oszczepem	20
4 x 100 m	16

PIĘCIOBÓJ NOWOCZESNY

w konkurencji indywidualnej	25
" drużynowej	18

PŁYWANIE

mężczyźni

mężczyźni	100 m st. dowolnym	42
	400 m st. dow.	32
	1500 m st. dow.	31
	200 m st. klas.	39
	200 m st. motylkowym	33
	100 m st. grzbiet.	41
	skoki z trampoliny	22
	skoki z wieży	21
	4 x 200 m st.dowolnym	25
	4 x 100 m st.zmiennym	26
kobiety	100 m st. dowolnym	32
	400 m st. dow.	25
	200 m st. klas.	27
	100 m st. motylkowym	23
	100 m st. grzbiet.	29
	skoki z trampoliny	17
	skoki z wieży	16
	4 x 100 m st. dow.	16
	4 x 100 m st. zmiennym	18

PIŁKA NOŻNA

W turnieju olimpijskim biorą udział następujące drużyny:
Argentyna, Brazylia, Bułgaria, Formoza, Dania, Francja, Wielka Brytania, Węgry, Indie, Włochy, Peru, Polska, Zjednoczona Republika Arabska, Tunis, Turcja i Jugosławia.

PODNOSZENIE CIĘŻARÓW

waga kogucia	34
" piórkowa	38
" lekka	42
" średnia	33
" półciężka	28
" lekkociężka	33
" ciężka	26

PIŁKA WODNA

Do olimpijskiego turnieju drużyny waterpolistów zgłosiły następujące kraje: Afryka Południowa, Niemcy, Argentyna, Australia, Belgia, Brazylia, USA, Francja, Holandia, Węgry, Włochy, Japonia, Zjednoczona Republika Arabska, Rumunia, Związek Radziecki i Jugosławia.

SZERMIERKA

kobiety		
	floret - turniej indywidualny	26
	floret w konk. drużynowej	15
mężczyźni		
	floret - turniej indywidualny	35
	floret - turniej drużynowy	24
	szpada - " indywidualny	36
	szpada - " drużynowy	25
	szabla - " indywidualny	34
	szabla - " drużynowy	20

STRZELANIE

karabin dowolny	300 m	120 strzałów	z 3 pozycji	30
karabinek	50 m	120 strzałów	3 pozycje	45
karabinek	50 m	60 strzałów	postawa leżąc	48
pistolet dow.	50 m	60 strzałów		45
pistolet sylwetkowy	25 m	60 strzałów		41
strzelanie do rzutków		200 rzutków		43

WIOŚLARSTWO

czwórka ze sternikiem	27
dwójka bez sternika	25
jedynka	24
dwójka ze sternikiem	23
czwórka bez sternika	24
dwójka podwójna	21
ósemka	17

ZAPASY

	styl klasyczny	styl wolny
waga musza	27	23
" kogucia	30	23
" piórkowa	29	29
" lekka	28	29
" półśrednia	32	28
" średnia	29	25
" półciężka	27	23
" ciężka	24	21

ŻEGLARSTWO

Jachty w klasie	5,5 m	19
	Dragon	28
	Star	28
	Flying D.	35
	Finn	38

Oczywiście zgłoszenia te były wstępnymi. Ostateczne przyjęte zostały w terminie późniejszym, określonym dla każdej dyscypliny sportu osobno.

L.R.

II. Z PRAC KOMISJI PKOl

Olimpijskie Konkursy Sztuki

Chociaż akcja olimpijskich konkursów sztuki PKOl nie jest w pełni jeszcze zakończona - czekamy bowiem na rozstrzygnięcie konkursu literackiego /30.X.br./ - to jednak możemy już teraz dać pewne podsumowanie i ocenić jej przebieg.

Na wstępie warto przypomnieć kilka szczegółów dotyczących blisko czterdziestoletniej historii konkursów sztuki olimpiad nowożytnych.Otóż pierwszy olimpijski konkurs sztuki odbył się w roku 1912 na Igrzyskach Olimpijskich w Sztokholmie. Rzecz jasna, że w konkursie tym Polska nie mogła wziąć udziału, zmuszona była także go pominąć w roku 1920 na Igrzyskach w Antwerpii. Na Konkurs Olimpijski Sztuki w roku 1924 w Paryżu, na zaproszenie MKOl wysłaliśmy jedynie swoich jurorów, którzy mieli także za zadanie przeprowadzić rozeznanie akcji olimpijskich konkursów sztuki, poznać ich organizację, dokonać oceny poziomu prac i zbadać szanse naszych artystów w przyszłej, tego rodzaju imprezie, która miała się odbyć z okazji Igrzysk Olimpijskich w roku 1928 w Amsterdamie. Zadania te powierzono Karolowi Szymanowskiemu - muzyka, Oldze Boznańskiej - malarstwo, Karolowi Stryjeńskiemu - architektura i Andrzejowi Lewandowskiemu - rzeźba. A więc artystom cieszącym się już wówczas zasłużoną sławą nie tylko w kraju ale i zagranicą.

Po raz pierwszy ogłoszono w Polsce konkursy z okazji Igrzysk Olimpijskich w Amsterdamie, w roku 1928.

Należy zwrócić uwagę na fakt istnienia u nas konkursów olimpijskich sztuki nieprzerwanie od IX do XVII Olimpiady, czyli od 1928 do bieżącego roku. Fakt ten szczególnie wart jest podkreślenia, ponieważ w międzyczasie MKOl odstąpił w roku 1952 od organizowania konkursów sztuki, a w ślad za nim także i większość państw. Znamienne jest przy tym, że władze PKOl niejednokrotnie zmieniły się ale wszystkie były zgodne co do tego, że konkursy sztuki należy utrzymać nie tylko w obrębie kraju ale również i na terenie międzynarodowym.

Z okazji XVII Igrzysk Olimpijskich w Rzymie, za pośrednictwem odnośnych związków twórczych PKOl ogłosił następujące konkursy:

1. ogólnopolski konkurs fotograficzny,
2. konkurs na grafikę i rysunek,

3. konkurs literacki,
4. za pośrednictwem Ministerstwa Kultury i Sztuki konkurs w zakresie różnych dyscyplin sztuki dla młodzieży liceów szkół plastycznych.

Konkurs fotograficzny

Zadaniem konkursu było przede wszystkim uzyskanie 10 najlepszych prac, które mogłyby godnie reprezentować polską fotografię artystyczną na Olimpijskiej Wystawie Fotografii Sportowej w Rzymie.

Na konkurs nadesłano 239 prac. Pierwszą nagrodę przyznano Pawłowi Mystkowskiemu za cykl zdjęć, dwie równorzędne nagrody - Józefowi Krzywdzińskiemu i Tercjanowi Multaniakowi, cztery trzecie, równorzędne nagrody przypadły Edwardowi Hartwigowi, Mieczysławowi Szymkowskiemu, Antoniemu Ulikowskiemu i Eugeniuszowi Warmińskiemu. Dziesięć spośród prac wyżej wymienionych autorów wysłano na wystawę olimpijską.

Należy nadmienić, że poza nagrodami pieniężnymi /I - 3.500 zł, II - 2.500 zł, III - 1.500 zł/ dużą zachętą dla biorących udział w konkursie była zapowiedź Włoskiego Komitetu Olimpijskiego, że każdy fotografik, którego prace będą wystawione, otrzyma dyplom uczestnictwa w Igrzyskach XVII Olimpiady, medal pamiątkowy oraz katalog wystawy.

Zgodnie z oceną jury i członków Zarządu Polskiego Związku Artystów Fotografików, poziom prac nadesłanych na konkurs był dosyć wysoki. Rzecz jasna, że pełna ocena poziomu naszych prac, będzie dopiero możliwa w zestawieniu z pracami nadesłanymi na wystawę przez narodowe komitety olimpijskie poszczególnych państw.

Konkurs na grafikę i rysunek

Na konkurs nadesłano 580 prac. Chociaż konkurs był najliczniej obesłany ze wszystkich dotychczasowych konkursów, to jednak swym poziomem odbiegał od dosyć wysokiego poziomu polskiej grafiki. Jury pod przewodnictwem art. grafika Hanny Chrostowskiej /ojciec jej zdobył brązowy medal w dziale grafiki na Konkursie Olimpijskim w Berlinie w 1936 r./ postanowiło I i II nagrody nie przyznać, natomiast przyznało 3 równorzędne III nagrody po 5.000 zł: Zenonowi Januszewskiemu, Andrzejowi Pietschowi i Józefowi Ząbkowskiemu. Przyznano także 18 wyróżnień.

Myślą przewodnią konkursu było zainteresowanie tematyką sportową młodzieży 22 liceów sztuk plastycznych. Brano przy tym pod uwagę okoliczność, że spośród tej młodzieży rekrutować się będą przyszli artyści.

Konkurs przeprowadzony został przy wydatnej pomocy Ministerstwa Kultury i Sztuki. Jako nagrody przewidziano sprzęt sportowy: rowery, buty narciarskie, narty. Konkurs obejmował siedem dyscyplin: malarstwo, grafikę, rzeźbę, ceramikę, tkaniny dekoracyjne, metaloplastykę i zabawkarstwo. Warunki konkursu przewidywały, że konkurs olimpijski poprzedzony będzie wewnętrznym konkursem poszczególnych szkół, a tylko 10 najlepszych prac zgłoszonych będzie na konkurs centralny. Ogółem nadesłano 277 prac. Najciekawsze prace znalazły się w dziale malarstwa, grafiki i tkaniny dekoracyjnej. Ceramika, metaloplastyka i zabawkarstwo nie dały ciekawszych wyników. Widoczne było, że temat zaskoczył młodych plastyków być może dlatego, że wprowadzenie tematyki sportowej do tych działów było nowatorstwem.

W dziale malarstwa - I nagrodę otrzymał: J.Matwiej /Łódź/, II nagrodę przyznano R. Seydzie /Orłowo/ i J.Jarząbkowi /Częstochowa/ III nagrodę otrzymał W.Gnutek /Wiśnicz Nowy/.

W dziale grafiki - I nagrodę otrzymał J.Pilosz /Katowice/, II nagrodę - G.Banek /Katowice/, III - R.Sojka /Katowice/ i J.Sztuka /Częstochowa/.

W dziale tkanin - I nagrodę przyznano A.Kijak - projekt, oraz za wykonanie - klasie III i IV Liceum w Tarnowie. II nagrodę przyznano Z.Wesołkowi i U.Danielewskiej z Bydgoszczy.

W dziale rzeźby - nagród nie przyznano wyróżniono jedynie dwie prace ze Szczecina i Opola.

W dziale ceramiki - przyznano jedynie dwie równorzędne III nagrody - Z.Brydziak i Z.Słowik /z Wiśnicza Nowego/.

W dziale zabawkarstwa - przyznano II nagrodę E.Sadurskiej /Nałęczów/ oraz 3 nagrody III - D.Balcerek, J.Płatek i E.Sadurskiej /Nałęczów/.

Poza tym przyznano dyplomy honorowe dla Dyrekcji Liceów w Katowicach i Nałęczowie za najlepszy poziom prac nadesłanych przez uczniów tych szkół.

Przy ocenie konkursu młodzieżowego należy wziąć pod uwagę, że konkurs ten ogłoszony był po raz pierwszy, że zainteresowania szkół artystycznych dla tematyki sportowej dopiero zostały obudzone i że znacznie większych wyników należy oczekiwać w następnym konkursie, który powinien być ogłoszony z okazji XVIII Igrzysk.

Konkurs Literacki - ogłoszony został za pośrednictwem Związku Literatów Polskich. Rozstrzygnięcie nastąpi w końcu października. Należy podkreślić, że koszta tego konkursu zobowiązali się pokryć wspólnie z PKOl następujące instytucje: GKKFiT, Towarzystwo Krzewienia Kultury Fizycznej, Wydawnictwo Sport i Turystyka, "Przegląd Sportowy" i "Sport".

Trudno w tej chwili mówić jakie będą wyniki tego konkursu, ale już teraz można stwierdzić duże zainteresowanie konkursem zarówno w kołach literackich, dziennikarskich jak i sportowych.

Na zakończenie trzeba podkreślić, że akcja konkursów olimpijskich PKOl spotyka się wszędzie w kraju i zagranicą z pozytywną oceną i dużą życzliwością.

Ministerstwo Kultury i Sztuki, Związki Twórcze, GKKFiT, TKKF, wydawnictwo "Sport i Turystyka", Muzeum Sportu i prasa sportowa, zadeklarowali nie tylko moralne ale i finansowe poparcie naszej akcji.

ARKADY BRZEZICKI

O obozie "Kółkowiczów" w piłce ręcznej

W okresie od 5-26.7.br. staraniem Zw.Piłki Ręcznej w Polsce i Komisji Młodzieżowej PKOl zorganizowany został w Jeleniej Górze, obóz dla juniorów uprawiających piłkę ręczną.
Podobne obozy zorganizowano również w latach 1949-1951 przez Sekcję P.R. oraz w roku ubiegłym przez Zw.Piłki Ręcznej. A więc właściwie żadna nowość w pracy szkoleniowej z juniorami. A jednak porównując tegoroczny obóz, a także prace poprzedzające ten obóz od poprzednich, zwrócić należy uwagę na pewne różnice, i to różnice, których wpływ na poziom i ciągłość szkolenia powinien okazać się zasadniczy.
Dla przykładu:

a/ powołania na poprzednie obozy dokonywano na podstawie obserwacji g r y zawodników-juniorów w różnych imprezach p.r.

b/ obserwacje odnosiły się przede wszystkim do zawodników klubów ligowych, stąd udział w obozach ograniczył się do młodzieży z okręgów posiadających najwięcej klubów tzn. do Śląska i Opola.

c/ zajęcia na obozie skierowane były na przygotowanie zawodników do spotkań międzynarodowych lub międzypaństwowych i tym samym nosiły charakter wybitnie specjalistyczny.

d/ z tego samego powodu uwaga przy doborze zawodników skierowana była na aktualną formę i możliwie dobre warunki fizyczne. Dlatego w większości wypadków zawodnicy rekrutowali się z roczników aktualnie ważnych w danym sezonie, a już w następnym nie mogli być brani pod uwagę do dalszego szkolenia.

W sumie opieka i szkolenie juniorów ograniczała się do skąpej garstki zawodników i o dłuższym cyklu szkolenia trudno było w tym wypadku mówić.

Inaczej było w roku bieżącym:

Z inwencji Kom.Młodzieżowej PKOl - warunkiem uczestnictwa w obozie było osiągnięcie norm na II Kółko Olimpijskie. Normy obejmowały prócz gry w piłkę ręczną, również szereg prób sprawnościowych o charakterze ogólnorozwojowym. Ten drobny na pozór fakt stworzył automatycznie doskonałą bazę wyjściową dla szkolenia i naboru juniorów. Mianowicie: możliwość udziału w obozie otwierała się dla wszystkich zawodników, bez względu na klasę, w której grała drużyna. Takie otwarcie drogi dla wszystkich juniorów spowodowało zwiększenie zainteresowania p.r. wśród młodzieży, szczególnie zaś w MKS-ach. Przygotowania do uczestnictwa w obozie objęły daleko większą część zawodników niż miało to miejsce w latach ubiegłych. Naturalnie równolegle do zwiększenia się ilości kandydatów, zwiększyły się możliwości selekcyjne.

Uwarunkowanie uczestnictwa zdobyciem II Kółka Olimp., a więc osiągnięciem pewnych dość wysokich norm, doprowadziło w praktyce do tego, że wśród 42 uczestników znaleźli się przedstawiciele różnych województw, nawet takich, o których w p. ręcznej niewiele się mówiło.

A oto cyfrowy podział na województwa:

Śląsk	13 uczestników
Opole	4 "
Gdańsk	6 "
Szczecin	1 "
Wrocław	2 "
Kraków	3 "
Białystok	4 "
Poznań	5 "
Warszawa	4 "
	42 uczestników

Podział wg klubów:

M K S	21 uczestników
Kluby ligowe	21 "
	42 uczestników

Pełny obraz dałaby jednak lista powołań zawodników, na której znajduje się dalszych 9 zawodników MKS-ów, którzy jednak na obóz przyjechać nie mogli z uwagi na egzaminy wzgl. choroby.

Oprócz tego, ZPRP dysponując większą ilością miejsc na obozie, niż w latach ubiegłych mógł dobrać wśród najlepszych zdobywców II Kółka Olimp. zawodników o większej rozpiętości wieku.

Podział wg roczników wygląda następująco:

Rocznik	45	1 uczestników
"	44	4 "
"	43	11 "
"	42	12 "
"	41	8 "
"	40	6 "
		42 uczestników

Uwzględniając regulamin IHF /Międzynarodowego Zw.P.R./ o wieku juniorów /do 21 lat/ z powołaną grupą 42 zawodników prowadzić można szkolenie do roku następnego, z 36 - do roku 62, - z 26 zawodnikami, do roku 1963 oraz z grupą 14 zawodników do roku 1964. Jest to naturalnie podział sztuczny, bo w trakcie 5 lat i przy systematycznym prowadzeniu zapoczątkowanej w r.b. polityki szkoleniowej spodziewać się należy dopływu dalszych zawodników, odpowiadającym coraz wyższym wymaganiom w ramach III i IV Kółka Olimpijskiego. Ale choćby już tylko sztywne utrzymanie obecnego stanu, gwarantuje ciągłość pracy szkoleniowej z dobraną grupą młodzieży, wykazującą już w chwili obecnej dostateczny poziom sprawnościowy.

Powstaje jednak pytanie, czy zapoczątkowana w tym roku akcja zdobywania Kółek Olimpijskich przyniesie odpowiedni skutek w odniesieniu do piłki ręcznej, gdzie prócz walorów sprawnościowych nieodzowne są przecież takie czynniki, jak:

umiejętność życia i pracy w /kolektywie/ zespole
zmysł do gry,
szybkość obserwacji i wyciągania wniosków,
błyskawicznego podejmowania decyzji i to wobec przeciwnika, "kapryśnej" piłki, otoczenia itp., a więc momentów, które zawodnik szybciej przyswaja sobie pracując w klubach.

Odpowiedzi na to pytanie łatwo jest udzielić.
Wyniki sprawdzianów kontrolnych w zakresie norm sprawnościowych potwierdziły tezę, że młodzież bardzo łatwo przyswaja sobie różne elementy techniki, taktyki czy treningu. Przy systematycznej pracy można mieć nadzieję, że poziom piłki ręcznej juniorów w niedługim czasie będzie znacznie wyższy. Szczególnie cieszy wzrost zaawansowania zawodników MKS, którzy stanowili grupę w wieku średnio - rocznik 42,7 przy uzyskiwaniu w sprawdzianach rezultatów równych grupie średniej roczników 41,6.

Korzystnie rozwiązano zagadnienia organizacyjno-wychowawcze, pozostawiając młodzieży wiele do działania w tym zakresie.

Wybrana Rada Obozu, odpowiedzialna była niemal w całości za kształtowanie życia obozowego poza godzinami zajęć objętych programem szkolenia p.r. wykazała dużo poważnego podejścia do załatwianych spraw, a opracowany regulamin rozgrywek o Mistrzostwo Obozu w p.r. 7-mio. osob., organizacja tych rozgrywek, wydawane bieżąco wiadomości o stanie i wydarzeniach na obozie, wystawiają uczestnikom jak najlepsze świadectwo.

Jeszcze lepszą opinię młodym kandydatom na Olimpijczyków, wystawić mogą wszyscy trenerzy prowadzący zajęcia.

Mimo 3-tygodniowego trwania obozu, kierownictwo i trenerzy nie mieli powodu do udzielenia komukolwiek napomnienia lub nagany za złe zachowanie się lub nieodpowiednie podejście do zajęć.

Jak dużym dopingiem i atrakcją dla młodzieży stały się normy na II-gie Kółko Olimp. świadczą najlepiej wyniki uzyskane przez zawodników w II próbie kontrolnej, przeprowadzanej na zakończenie obozu.

Uwzględniając naturalny po 3-tygodniowym przygotowaniu, wzrost umiejętności, nie sposób zauważyć niewspółmiernego wzrostu tych umiejętności u wszystkich zawodników.

Zapowiedź opracowania norm na III Kółko Olimp. na podstawie przeciętnych tegorocznego obozu, wywołała reakcję jak najbardziej pozytywną.

Tylko dzięki zdrowej ambicji zawodników, można było opracować normy na III Kółko Olimp. na poziomie stawianym dla zawodników seniorów.

Stawianie konkretnych celów przed młodzieżą, możliwość stałego śledzenia postępów, a więc formy jakie zapewniają młodzieży zdobywanie Kółka Olimpijskie, stanowią b.duży doping do pracy. Egzamin z tej pracy zdała młodzież w r.b. na b.dobrze, przynajmniej w odniesieniu do zachowania w czasie obozu i zainteresowania się szkoleniem.

Młodzież jest zdrowsza i zdolniejsza w swych zamierzeniach, niż wydaje się to wielu działaczom sportowym i innym.

Zapewnienie uczciwych i solidnych warunków dla jej rozwoju, potrafi opłacić równie rzetelną pracą, a co za tym idzie, odpowiednimi wynikami.

T.J.

Od redakcji:
Z przyjemnością zamieszczamy ten artykuł, pozytywnie oceniający przebieg szkolenia na obozie zdobywców kółek olimpijskich w piłce ręcznej. Można mieć nadzieję, że młodzież faktycznie skorzystała bardzo wiele i przeniesie doświadczenia do swoich drużyn, przekaże młodszym kolegom.

III. PRZEGLĄD ZAGRANICZNEJ PRASY SPORTOWEJ

Rewizjonizm a sport

Jak wiadomo, zachodnio-niemieccy rewizjoniści robią wszystko, aby podtrzymywać pamięć o ziemiach "utraconych" na rzecz Polski i Czechosłowacji. W tym celu działają różne tzw. ziomkostwa, zrzeszające rzekomych uchodźców z terenów "wschodnich". Istnieją nawet oddzielne organizacje dla sportowców-"uchodźców", jak np. "Sudetendeutsche Turner". Organizacja ta wydaje czasopismo pt. "Listy do gimnastyków sudeckich", lansujące oczywiście wszystkie znane hasła rewizjonizmu i odwetu niemieckich podżegaczy wojennych.

Wystarczy bliżej przyjrzeć się kilku sylwetkom redaktorów wymienionych "Listów", a będziemy wiedzieć z kim mamy do czynienia.

Naczelnym redaktorem "Listów" jest niejaki Dr Wilhelm WELWARSKY, były zastępca NS-Gauführer w Związku Gimnastyków, wyższy dowódca SA w Sudetach oraz szef sztabu Henleina /wodza hitlerowców sudeckich/.

Redaktorem odpowiedzialnym jest Ernst Frank, brat aż za dobrze znanego w Polsce zbrodniarza wojennego Karl Hermanna Franka, Gauleitera Protektoratu, skazanego w Norymberdze na śmierć przez trybunał aliancki. On sam był kierownikiem okręgu NSDAP w Karlowych Varach i przywódcą gimnastyków hitlerowskich.

Toni Tronich, zastępca Welwarskyego, kierownik wydziału "kultury fizycznej" w ziomkostwie "Sudety", dawniejszy kierownik urzędu organizacyjnego NSDAP, SA-Obersturmführer.

Dr Rudolf Jahn, dawny przywódca Związku gimnastyków hitlerowskich, SA-Standartenführer i SS-Obersturmführer.

Karl Strohbach, od 1958 opiekuje się ziomkostwie "Sudety" na terenie Hessen pod względem wychowania fizycznego. Były SA-Standartenführer i dowódca brygady SA 103.

Dr Walter Brand, były kierownik biura Henleina.

Anton Kutz, były SA-Standartenführer i dowódca brygady SA 101.

Dr Benno Tins, były kreisleiter NSDAP w Asch, drukuje i wydaje "Listy do gimnastyków sudeckich".

Nad wszystkimi zaś patronuje jako wódz naczelny minister boński Seebohm, znany jako jeden z czołowych przywódców SS.

Jak widać z powyższej galerii, towarzystwo dobrane, legitymujące się "groźnymi" tytułami z przeszłości. Chcieliby znowu maszerować na

cudze tereny i w tym duchu posługują się organizacjami sportowymi, jako kadrami przyszłych "zdobywców".

Inne jednak dzisiaj mamy czasy i knowania zachodnioniemieckich rewizjonistów z góry skazane są na niepowodzenie.

BO-11/60 Na podstawie różnych materiałów prasowych opracował L.R.

Ostra polemika "Sowieckiego Sportu" i "Sportu-Zürich"

Sport Zürich nr 84

Po Zimowych Igrzyskach Olimpijskich w Squaw Valley redakcja Sport Zürich zajęła się m.in. oceną Igrzysk, a przede wszystkim ocenę konkurencji klasycznych w narciarstwie. W wyniku tej oceny opublikowana została nieoficjalna punktacja poszczególnych państw, w której SPORT Zürich udowadniał, że ZSRR wyszedł z Olimpiady Zimowej z przegraną, gdyż swoją drużynową przewagę punktową zawdzięczał rzekomo zwycięstwom w konkurencjach, po raz pierwszy wprowadzonych do programu olimpijskiego /tłumaczenie tego materiału opublikowane zostało w numerze 6/60 Biuletynu PKOl/. Oto w skrócie odpowiedź "Sowieckiego Sportu" na twierdzenia redakcji "Sport Zürich":

"Od dłuższego już czasu wieje ze Wschodu ciepły wiatr, który rozpędza chmury zimnej wojny wiszące nad światem. Wszędzie coraz bardziej rozpowszechnia się nowe pojęcie o koegzystencji krajów i narodów.Prawda ta nie dociera jednak do pismaków z Züricher Sport, którzy na swoich łamach, kurczowo trzymają się zasad zimnej wojny. Stąd też liczne ataki i wyskoki przeciwko sportowi radzieckiemu.

Skoro tylko radzieccy sportowcy rozpoczęli starty w zawodach,Sport Zürich natychmiast pośpieszył ze swoimi enuncjacjami:

"Wiadomo powszechnie, że w krajach skandynawskich zawodnicy otrzymują za zwycięstwa w zawodach liczne nagrody w postaci telewizorów,pił motorowych, lodówek. W przeciwieństwie do tego, za żelazną kurtyną przyznaje się jedynie dyplomy oraz tytuły mistrza sportu". I tak dalej i tym podobnie. Po prostu rozpościera się przed oczami czytelników straszny obraz "głodującego" sportowca radzieckiego, który tylko dlatego ustala rekordy Europy i świata, by otrzymać oczekiwany talon żywnościowy, ustawić się w kolejkę i otrzymać nic nie wartą zupę buraczaną.

Przyszły Zimowe Igrzyska Olimpijskie w Squaw Valley. Sportowcy radzieccy odnieśli tam wspaniałe zwycięstwo. I znowu odezwał się głos z Zürichu:

Jak się okazuje zawodnicy radzieccy nie odnieśli zwycięstwa w Squaw Valley, lecz odwrotnie ponieśli tam druzgocącą klęskę. Ze względu na słabe umiejętności fachowców szwajcarskich, zaproszono do udowodnienia tej tezy statystyka z Austrii, którego podstawowa umiejętność miała polegać na tym, by udowodnić, że dwa razy dwa jest pięć.

Po długiej i mozolnej pracy, statystyk ten ustalił wreszcie,że jeżeli odjąć od ogólnej liczby punktów zdobytych w Squaw Valley przez ZSRR - punkty zdobyte w konkurencjach wprowadzonych po raz pierwszy do programu olimpijskiego w Kalifornii, to zwycięstwo ZSRR nie będzie już takie imponujące. Nie odnieść przekonywującego zwycięstwa, oznacza nie zwyciężyć, a nie zwyciężyć oznacza przegrać.

W artykule statystyka austriackiego nie wspomniano słowem o tym dlaczego chce on udowodnić rzeczy, niemożliwe do udowodnienia. Cel ten wynika jednak z "reasumpcji" wyników olimpijskich, w której bzdura ta zostaje określona mianem "Klęska sportu radzieckiego w Squaw Valley",po której następuje analiza przyczyn tej rzekomej klęski. Jako główną przyczynę cytuje się brak indywidualności w sporcie radzieckim. Silna wola jednostki jest nisko ceniona w krajach ustroju komunistycznego - twierdzi Sport Zürich. Kraje komunistyczne stwarzają grunt dla rozwoju indywidualności u sportowców. A przecież wiadomo, że zwycięstwa w zawodach doby dzisiejszej wymagają właśnie u sportowców silnych indywidualności..."

Nim statystyk austriacki stał się "statystykiem" powinien przynajmniej opanować początki arytmetyki. Gdyby tak się stało, to zauważono by, że nawet w wypadku pominięcia 5-ciu konkurencji sportowych w nowym programie olimpijskim, ZSRR odniósł zdecydowane zwycięstwo. Mało tego,ZSRR był jedynym krajem spośród pierwszej trójki z Cortina d'Ampezzo, który zachował swój stan posiadania. Statystyk austriacki unikał porównania wyników ZSRR z jakimkolwiek innym krajem. W rzeczywistości w porównaniu z Cortiną zawodnicy radzieccy w niektórych konkurencjach stracili punkty, a w niektórych konkurencjach zyskali punktowo. Co zostaje tym faktem udowodnione? Dla prawdziwego entuzjasty sportowego jedynie podniesienie się ogólnego poziomu sportowego i zwiększenie się rywalizacji pomiędzy najlepszymi, nic ponadto.

Co zaś odnosi się do "wolności jednostki" to w zrozumieniu Sportu Zürich chodzi prawdopodobnie o taką wolność, która służy wykoślawianiu rzeczywistości w imię zaostrzania stosunków międzynarodowych. Tak wygląda u nich prawdopodobnie wolność słowa drukowanego w odniesieniu do krajów Europy Wschodniej: "Gdzie nie spojrzysz - dyfteryt, nieurodzaj itp..."

Ale, gwoli sprawiedliwości należy także powiedzieć, że redaktorzy ze Sportu Zürich niekiedy piszą prawdę o radzieckim sporcie. Wyszukują oni skrzętnie wszystkie krytyczne głosy ukazujące się na łamach naszych pism i powielają je z odpowiednim wyolbrzymieniem.

Wiemy jednakże na pewno, że łatwowiernych czytelników jest dziś coraz mniej..."

Od redakcji biuletynu:

Należy stwierdzić, że nauka nie poszła w las, bowiem od czasu opublikowania tego krytycznego artykułu, Sport Zürich znacznie rozszerzył zakres swoich informacji o sporcie radzieckim,przy czym informacje te nie są zaopatrywane w tak liczne w przeszłości, złośliwe i nieobiektywne komentarze. Mimo, że temat o "Olimpiadzie Zimowej" jest zdawałoby się mało aktualny, może jednak nabrać aktualności po letnich igrzyskach, gdy omawiać się będzie wyniki rzymskich igrzysk. Dlatego też publikujemy ten materiał.

Bo 11/60 xw

Herb Elliot chce startować również w maratonie olimpijskim /?/

Sport Zürich nr 93

"...Rekordzista świata w biegu na 1500 metrów, Herb Elliot nie chce tylko startować w Rzymie w swojej koronnej konkurencji, ale także w biegu maratońskim, który odbędzie się w 4-dni po finale biegu na 1500 metrów. Elliot uważa, że do tego czasu, zdąży odpocząć po zmęczeniach biegu średniego, zastrzega jednakże, iż jeśli się będzie źle czuł to nie stanie na starcie maratonu.

W przygotowaniach swoich Elliot zwraca jednak najwięcej uwagi treningowi na dystansie 1500 metrów, w którym chce być pewniakiem do zdobycia złotego medalu. Tym niemniej ostry reżim treningów średniodystansowych powinien przynieść mu tylko korzyści w przygotowaniach do maratonu. Trening Elliota składa się codziennie z biegu na dystansie około 13 kilometrów wzdłuż wybrzeża morskiego, a następnie z ćwiczeń w lesie. Po południu Elliot odbywa jeszcze bieg na dystansie około 8-miu kilometrów oraz uprawia podnoszenie ciężarów. Taki system treningu miał być utrzymany do 8 sierpnia.

Trójka Elliot, Jan Sinfild oraz mistrz Imperium Dawe Power stanowić będzie wyśmienitą reprezentację australijską w maratonie olimpijskim w Rzymie..."

Bo 11/60 xw.

Radzieckie przewidywania olimpijskie

Sport Zurich nr 84

Na łamach KOMSOMOLSKAJA PRAWDA ukazał się artykuł przewodniczącego Radzieckiego Komitetu Olimpijskiego M.Pieslaka, który wypowiada następujące opinie o starcie zawodników radzieckich na Olimpiadzie w Rzymie:

"Igrzyska Olimpijskie w Rzymie odbędą się pod znakiem niebywałego wzrostu poziomu sportowego w poszczególnych dyscyplinach. Należy oczekiwać ustanowienia szeregu rekordów Europy, świata, olimpijskich oraz krajowych. Potwierdzają to wyniki uzyskiwane w poszczególnych krajach w okresie poprzedzającym termin Igrzysk. Związek Radziecki może mieć zaufanie do 244 zawodników i zawodniczek, które wysyła do Rzymu w 19-tu dyscyplinach sportowych. Biorąc ogólnie uważamy, że będziemy mieli najgroźniejszych przeciwników w sportowcach Stanów Zjednoczonych, Anglii, Węgier, Niemiec i Polski. Nasi gimnastycy będą mieli trudną przeprawę z zawodnikami japońskimi. Ciężarowcy będą mieli trudnych przeciwników w Amerykanach,i Polakach, w zapasach groźnymi będą Turcy, Bułgarzy, Persowie, oraz Japończycy. Dobre nastroje panują w szeregach naszych strzelców, szermierzy, pięcioboistów i koszykarzy. Trudne zadanie będą natomiast mieli nasi pływacy, wioślarze i żeglarze. /A co z lekkoatletami - zapytuje redakcja/..."

Przyp.Red.B.I. - nie wątpimy w wielkie sukcesy naszych radzieckich przyjaciół także w lekkiej atletyce, szczególnie kobiet.

Bo 11/60 xw.

Pesymistyczne przewidywania radzieckie na Rzym

Sport Zürich nr 91

Znany ekspert sportowy Agencji TASS Aleksander Jermakow wyraził swoje zaniepokojenie, po zakończeniu lekkoatletycznych mistrzostw ZSRR na temat nadziei radzieckich na medale olimpijskie w Rzymie. Stwierdza on, że realne szanse medalowe istnieją jedynie w konkurencjach kobiecych. Na mistrzostwach ZSRR konkurencje męskie przyniosły tylko rozczarowania. "...Mistrzostwa wykazały w szczególności, że biegi długie i średnie stanowią nadal największą słabość naszych zawodników. Nieznaczne postępy w tych konkurencjach nie uprawniają w żadnym wypadku do nadziei medalowych. Szczególnie nasi długodystansowcy będą mieli w Rzymie bardzo trudne zadanie bez Kuca. Mało jest prawdopodobieństwa, by zawod-

nik ten mógł być zastąpiony przez kogokolwiek z trójki Bołotnikow, Artyniuk i Dziesiadczykow". O miotaczach kulą i dyskiem Jermakow wypowiada się równie pesymistycznie.

O wiele więcej optymizmu wykazał Jermakow w ocenie szans zawodniczek radzieckich, a szczególnie sióstr Tamary i Ireny Press. O rekordzistce świata w kuli Jermakow wypowiada następującą opinię: ..."już teraz można wręczyć Tamarze Złoty Medal. Ma ona nawet szanse na zdobycie drugiego medalu - uważa Jermakow wskazując na jej wynik w dysku - 55,57 m. Dobre nadzieje budzą możliwości radzieckich zawodniczek w biegu na 80 m przez płotki, gdzie Irena Press i Koszelewa wyrównały aktualny rekord świata - 10,6 sek.

Zawodniczki nasze będą także znakomite w biegu na 800 m oraz w rzucie oszczepem. W skoku w dal i wzwyż spodziewać się możemy najwyżej srebrnych medali olimpijskich..."

Bo 11/60 xw

MKOl - największą organizacją świata

"Sport Zürich" nr 84

Według najnowszych danych, Międzynarodowy Komitet Olimpijski grupuje 96 narodowych Komitetów Olimpijskich i uznaje 25 Międzynarodowych Organizacji Sportowych. Do tego dochodzi uznanie kilku innych Międzynarodowych Organizacji a między innymi Międzynarodowej Federacji Prasy Sportowej.

Międzynarodowy Komitet Olimpijski liczy aktualnie 63 członków, przy czym do najstarszych należy Egipcjanin Angelo Bolanaki, który jest członkiem od 1910 roku. W ubiegłym roku przyjęto członków z Danii i Pakistanu. Prezes MKOl Avery Brundage jest jego członkiem od 1936 roku, a członek MKOl na Szwajcarię, Albert Mayer od 1946 roku, przy czym będzie on obchodził w tym roku siedemdziesiątą rocznicę urodzin. Pięć krajów, a mianowicie Belgia, Lichtenstein, Luksemburg, Monaco i Iran reprezentowane są w MKOl-u przez przedstawicieli domów panujących.

BO 11/60 xw.

Echa wniosku ZSRR w sprawie reorganizacji MKOl-u

"Sport Zurich" nr 81

Przewodniczący MKOl Brundage opublikował ostatnio swoją opinię na temat wniosku ZSRR w sprawie reorganizacji Międzynarodowego Komitetu

Olimpijskiego, według którego obok personalnego rozszerzenia składu MKOl-u mają być włączeni doń przewodniczący Międzynarodowych Federacji Sportowych i Narodowych Komitetów Olimpijskich. Jak wiadomo wniosek ten ma być rozpatrzony na najbliższym Kongresie MKOl w Rzymie.

Brundage przypomina, że zgodnie z intencjami fundatora nowożytnych Igrzysk Olimpijskich barona Coubertina, naczelna władza ruchu olimpijskiego powinna być wolna, niezawisła i autonomiczna. Każdy członek MKOl-u winien zatem poświęcić się wyłącznie sprawie olimpijskiej i nie angażować się w żadną inną organizację.

W ten sposób przewodniczący Międzynarodowych Federacji Sportowych, którzy przecież w pierwszym rzędzie są reprezentantami swoich dyscyplin sportowych i ustawodawcami przepisów w tych dyscyplinach, nie mogliby w żadnym wypadku jednocześnie wykonywać funkcji związanych z członkostwem MKOl-u, MKOl ma przecież reprezentować interesy ruchu olimpijskiego jako całości, a nie interesy poszczególnego kraju czy poszczególnej dyscypliny sportowej.

Jeżeli MKOl zostanie pozbawiony tych swoich podstawowych praw, to wnet straci też swoją bezpartyjność i niezawisłość; dwie podstawowe zasady leżące u fundamentów olimpizmu.

BO 11/60 xw.

Olimpijskie kłopoty finansowe

Sport Zürich nr 92

Japonia obiecuje, że stanie się najzamożniejszym organizatorem Igrzysk Olimpijskich. Ostatnio Japoński Komitet Olimpijski podał do wiadomości, że prawdopodobnie przejmie na siebie wszystkie koszty transportu krajów uczestniczących w Igrzyskach Olimpijskich w Tokio /!/ Skarbnicy Narodowych Komitetów Olimpijskich na pewno przyjmą tę wiadomość z wielką ulgą i zadowoleniem. Niektóre Narodowe Komitety Olimpijskie nie miały nawet na krótko przed I.O. zapewnionych pełnych środków na sfinansowanie udziału w Igrzyskach Olimpijskich w Rzymie. Na parę tygodni przed Igrzyskami w stolicy Włoch nie były ustalone i ostatecznie zafiksowane podróże niektórych reprezentacji, a nawet w tak wielkich krajach jak USA, Australia i Kanada rozpisywano apele i zbiórki pieniężne.W Ameryce potrzeby określono na półtora miliona dolarów, a Australii na 67 tysięcy funtów. Zupełnie katastrofalnie wyglądała sprawa w Korei Połud-

niowej.Dla znalezienia środków na wysłanie swych ekip olimpijskich na Węgrzech i w Rumunii wprowadzono specjalne, dodatkowe opodatkowanie biletów wstępu na imprezy sportowe, przy czym w Rumunii system ten obejmuje wszelkie mecze piłkarskie i rugby.

BO 11/60 xw.

Japończycy spodziewają się 6 złotych medali w pływaniu

ISK nr 135

Jako przodujący w pływaniu kraj w świecie Japonia pokłada duże nadzieje w szansach swoich pływaków na Igrzyskach Olimpijskich w Rzymie.Trener Kijokawa uważa, że Japończycy mogą zdobyć 6 złotych medali, a mianowicie w biegach na 400 metrów i 1500 metrów stylem dowolnym, 200 metrów motylkiem, 200 metrów stylem klasycznym, jak również w sztafetach stylem dowolnym i stylem zmiennym. Kijokawa był sam zwycięzcą olimpijskim na Olimpiadzie w 1932 roku w Los Angeles kiedy to Japończycy zdobyli 5 złotych medali. Do tych osiągnięć zamierza Japonia nawiązać w roku bieżącym.

Kijokawa utrzymuje, że Japonia jest najbardziej zaawansowanym technicznie krajem pływackim na świecie. Przypomina on, że pomiędzy 16 a 19 wiekiem, kiedy Japonia znajdowała się u szczytu swojego rozkwitu, a generałowie sprawowali władzę - pływanie należało do najbardziej uprawianych dyscyplin sportowych. Znaleźliśmy książki szkolne sprzed 350 lat, w których pływanie było dokładnie opisywane. Z tej spuścizny oraz w oparciu o nowoczesne style i techniki pływanie rozwija się dziś w Japonii jak nigdy dotąd.

Jak wiadomo budową swoją Japończycy przedstawiają najmniejszych i najlżejszych pływaków w świecie. W sprintach jednakże wystawiają zawsze najwyższych zawodników, bowiem jak wiadomo w biegach tych mogą decydować milimetry.

Zarzuca się Japończykom, że bez najmniejszych skrupułów kopiują doświadczenia i osiągnięcia innych narodów. W pływaniu sytuacja jest odmienna. Japończycy z drżeniem serca przypatrują się jak Australijczycy coraz śmielej wykorzystują japońskie metody. Gwoli sprawiedliwości należy jednak stwierdzić, że od Australijczyków przejęta została metoda treningu interwałowego, rozwinięta przez rodzeństwo Konrads.

BO 11/60 xw.

Bez kieszonkowego na Igrzyska Olimpijskie

ISK Nr 137

Brytyjscy olimpijczycy pojadą do Rzymu bez kieszonkowego. Największe rozczarowanie wywołała wśród nich wiadomość, że kierownictwo ponosić będzie tylko koszty znaczków na kartach pocztowych z pozdrowieniami oraz koszty prania bielizny. Podobnie jak w Melbourne w 1956 roku zawodnicy brytyjscy odczuwają coraz bardziej, jak mocno działacze sportowi w Anglii przestrzegają przepisy o amatorstwie. Wynikiem tego była między innymi decyzja Komitetu Olimpijskiego Wielkiej Brytanii, który ustami swojego sekretarza generalnego Duncana zakomunikował o zniesieniu kieszonkowego. /Przyp.red. chyba przesada!/

"... Porozumieliśmy się ze wszystkimi Narodowymi Związkami Sportowymi. W przypadku pięciu spośród 17 uczestniczących w ekipie olimpijskiej związków sportowych, statuty zakazują jakikolwiek przydział pieniężny, siedem dalszych związków również wypowiedziało się przeciwko takiemu przydziałowi. W takim stanie rzeczy nie sposób przyznać kieszonkowe jednym zawodnikom, a nie przyznawać go innym".

Komitet Olimpijski w takiej sytuacji postanowił dać Związkom Sportowym wolną rękę w zakresie wypłacenia ewentualnego kieszonkowego z własnych funduszów. Jak dotąd tylko lekkoatleci mają nadzieję na skromny przydział.

BO 11/60 xw.

Doniosły apel Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego

ISK Nr 138

W piśmie okólnym MKOl-u do wszystkich Narodowych Komitetów Olimpijskich przewodniczący MKOl Brundage i kanclerz Mayer podkreślają i upominają o ścisłe przestrzeganie przepisów o amatorstwie. Przy zgłoszeniach na Igrzyska Olimpijskie 1960 roku w Rzymie każdy sportowiec musi oświadczyć na słowo honoru, że jest amatorem w zrozumieniu przepisów olimpijskich, a oświadczenie jego musi być potwierdzone przez Narodowy Związek Sportowy i Narodowy Komitet Olimpijski. Narodowe Związki Sportowe nawołuje się do przeprowadzania w tym zakresie jak najściślejszych kontroli.

MKOl wskazuje na fakt, że w przeszłości utrzymywano wielokrotnie, że zgłoszeni byli do Igrzysk Olimpijskich zawodnicy, którzy nie spełnia-

li warunków określonych w olimpijskich przepisach o amatorstwie. Jeżeli tak było w rzeczywistości, to trzy instancje, a mianowicie zawodnik, jego związek sportowy, oraz Narodowy Komitet Olimpijski złożyły fałszywe deklaracje.

Jeszcze raz przypomina się o zmianach zaszłych w artykule 34 przepisów olimpijskich, w myśl których Komitet Organizacyjny musi otrzymać na 14 dni przed zawodami w każdej dyscyplinie imię i nazwisko zawodników. Odstępstwo od tej zasady, bez względu na to co leżało u jego podstaw, spowoduje odrzucenie zgłoszenia.

BO 11/60 xw.

Lekkoatleci amerykańscy bezkonkurencyjni?

ISK nr 122

Pincus Sober, menażer amerykańskiej ekipy lekkoatletycznej na Igrzyska Olimpijskie w Rzymie wyraża bardzo optymistyczne opinie o szansach swoich zawodników na Igrzyskach Olimpijskich. "Tym razem będziemy mogli wysłać do Rzymu faktycznie naszych najlepszych zawodników i dlatego przywieziemy z Rzymu więcej medali niż kiedykolwiek. Stanie się tak, mimo że zawodnicy w Europie, Australii i Południowej Afryce dokonali olbrzymich postępów. Rosjanie nie stanowią dla nas żadnego niebezpieczeństwa /?/ uważa Sober - zostaną oni jeszcze bardziej zdystansowani niż cztery lata temu. Niewątpliwie mają oni przewagę w niektórych konkurencjach jak np. w biegach na 5000 i 10000 metrów, ale właśnie w tych konkurencjach szereg krajów jest w stanie pokonać zawodników ZSRR".

BO 11/60 xw

Nie ma pokoju olimpijskiego w sporcie fińskim

ISK nr 122

W ostatnich tygodniach przeprowadzono szereg konferencji i rozmów pomiędzy przedstawicielami Narodowego Związku Sportowego Finlandii i przedstawicielami Związku Sportowego Robotników. Rozmowy i konferencje miały na celu wypracowanie zasad dla wysłania na Igrzyska Olimpijskie do Rzymu wspólnej reprezentacji. Niestety, Robotniczy Związek Sportowy odrzucił wszelkie propozycje współpracy z Narodowym Związkiem Sportowym i w ten sposób Finlandia jest reprezentowana na tegorocznych Igrzyskach jedynie przez zawodników należących do "prawicy".

BO 11/60 xw

Najdalsza i najdroższa droga do Rzymu

ISK nr 126

Nowa Zelandia odbyła najdalszą i chyba najdroższą drogę na Igrzyska Olimpijskie w Rzymie. Zdaniem fachowców największe szanse 35-osobowej ekipy olimpijskiej Nowej Zelandii mają lekkoatleta Halberg i jednoręki szermierz Prickman, których stać na zdobycie medali olimpijskich.

BO 11/60 xw

Organizacja byłych olimpijczyków

ISK nr 122

W Stanach Zjednoczonych byli olimpijczycy zgrupowani są w 6-ciu organizacjach. W Europie utworzono ostatnio w Paryżu podobną organizację. Samuel N.Gerson, twórca organizacji byłych olimpijczyków nawołuje obecnie do zebrania się byłych olimpijczyków, a więc zawodników którzy kiedykolwiek startowali w Igrzyskach Olimpijskich, na pierwsze posiedzenie w Rzymie w czasie trwania Igrzysk Olimpijskich. Zebranie miałoby na celu stworzenie światowej organizacji byłych olimpijczyków i walkę o ideały barona Pierre de Coubertin. /Projekt godny poparcia. A może i u nas warto o tym pomyśleć? /Red. B.I./.

bo 11/60 xw

Czy ceremoniał olimpijski będzie utrzymany?

ISK nr 132

Od pewnego czasu zrodziły się projekty zmierzające do likwidacji ceremoniału przewidującego wciąganie flag na maszty oraz wykonywanie hymnów narodowych krajów, do których przynależą zwycięzcy olimpijscy w poszczególnych konkurencjach. Projekty te motywowane były chęcią likwidacji tendencji nacjonalistycznych w Igrzyskach Olimpijskich. Szczególną pożywką dla tego rodzaju koncepcji były niedawne spory flagowe w Niemczech.

Przeciwko rezygnacji z tej części ceremoniału olimpijskiego wypowiadają się szczególnie ostro kraje Europy Wschodniej. Narodowy Komitet Olimpijski Czechosłowacji wypowiada się na ten temat w opublikowanym niedawno oświadczeniu, wskazując że ceremoniał ten jest wyraźnie okre-

ślony w karcie olimpijskiej. Komitet Olimpijski CSRS uważa że "...Każdy atak na tę część ceremoniału olimpijskiego byłby atakiem na tradycję idei olimpijskiej. Wywieszanie flag i granie hymnów narodowych jest zrozumiałym zwyczajem Igrzysk, a kraj, który nie byłby w stanie zapewnić odbycia takiego ceremoniału, nie mógłby organizować Igrzysk..." /Pisaliśmy także na ten temat w B.I. 9/60 przyp.Red./.

BO 11/60 xw

Etykiety dla oznaczania bagażu

Towarzystwo "Gondrand", oficjalne Biuro spedycyjne dla spraw związanych z Olimpiadą w Rzymie przygotowało specjalne etykiety dla oznaczania bagażu olimpijskich sportowych władz, zawodników, sędziów, akredytowanych dziennikarzy i fotoreporterów, którzy przybędą do Rzymu. Przygotowano około 60.000 etykiet, podzielonych na sześć grup, z których każda ma różne napisy i kolory.

Członkowie Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego, Prezesi i Sekretarze Komitetów Olimpijskich oraz Prezesi Międzynarodowych Związków Sportowych otrzymają etykiety oznaczone białym paskiem i flagą ich kraju.

Zawodnicy i sędziowie mają paski odpowiednio koloru zielonego i błękitnego, przedstawiciele prasy natomiast koloru różowego. Etykiety przeznaczone dla członków obsługi Radia i Telewizji będą miały różowe paski, lecz zamiast narodowej flagi napis "Radio TV", fotoreporterzy - białe etykiety z napisem "Foto" również zamiast flagi kraju, z którego pochodzą.

Etykiety są numerowane kolejno i będą miała miejsce na adres.

BO/I.L.

Tabori i I.O.

L'Equipe z 5.VIII.60

Chris Chataway, ulubiony "zając" Rogera Bannistera, obecnie poseł konserwatystów w parlamencie brytyjskim, zażądał - poparty przez większość prasy brytyjskiej - aby MKOl zezwolił bezpaństwowcom, tj. uchodźcom politycznym na udział w Igrzyskach Olimpijskich w Rzymie.

Jest mało prawdopodobne, aby ta inicjatywa była ukoronowana sukcesem. Zgłoszenia indywidualne do wszelkich konkurencji muszą być złożone

do 16 sierpnia i nikt nie ma prawa zgłaszać zawodników z wyjątkiem Związków narodowych za pośrednictwem swego komitetu olimpijskiego.

Cała ta kampania opiera się na wynikach osiągniętych przez ex Węgra Tabori w czasie jego objazdu po Europie. Jego wynik na 5000 m - 13,52,6 pozwoliłby mu odegrać poważną rolę w tej konkurencji.

Nie sądzimy, aby byli jeszcze inni zawodnicy tej klasy, co Tabori i znajdowali się w jego sytuacji. Ale problem został postawiony i powinien być rozwiązany do następnych Igrzysk. MKOl powinien tę sprawę wpisać w swój porządek obrad i zalecić Związkom narodowym przyjmowanie członków indywidualnych, zależnych bezpośrednio od nich w wypadku, kiedy nie mogą wykazać się przynależnością do żadnego kraju, zrzeszonego w MKOl.

MKOl byłby wtedy w zgodzie z własną logiką, ponieważ uważa Igrzyska Olimpijskie zasadniczo jako zbiór konkurencji indywidualnych.

Inną sprawą do rozważenia byłaby sprawa miejsca zamieszkania. Zawodnik mógłby reprezentować jakiś kraj, pod warunkiem zamieszkiwania tam co najmniej trzy lata.

Krótko mówiąc, MKOl zrobiłby dobrze, potwierdzając doktrynę, jaką przyszłość polityczna zdaje się narzucać coraz bardziej z dnia na dzień.

bo 11/60 LR

Wyk.P.W.ZPS,z.491, n.360+340+20.